

MUTANT CHRONICLES

VENUSIAN APOCALYPSE

Jedna z největších událostí Druhých korporálních válek začala jako nevinná průzkumná operace a nakonec přerostla v něco, co mohlo zničit celé lidstvo a způsobit konečné vítězství Temnoty. A hlavními hrdiny v této zápletce se stala malá skupinka neznámých žoldnů...

Kapitol vede expanzní operace na Venuši již nějakou dobu, avšak poslední dobou se zaměřil na přeměnu několika hustých džunglí v průmyslové oblasti. Kvůli tomu nakoupil několik nepotřebných kusů divočiny za směšně nízké ceny. Jeho posledním takto získaným územím je prastará džungle v Ohnivém kruhu, koupená od bauhauského vznešeného rodu Renault. Mnoho členů rodiny Renaultů vehementně oponovalo rozhodnutí Theresy Renaultové o prodeji území, převážně ti více konzervativní. Považovali to za porušení prastarých tradic rodu a snažili se přerušit obchodní jednání s Kapitolem. Jenomže Theresa byla příliš tvrdohlavá a nenechala si své rozhodnutí vymluvit. A tak byla před třemi měsíci dokončena transakce. Theresa získané peníze ihned reinvestovala.

Ačkoliv Kapitolské geografické sbory mají bezpočet map a leteckých snímků získaného regionu, žádný průzkumný tým tam nebyl vyslán již několik stovek let. Kapitolské výkonné orgány uznaly za vhodné, aby do oblasti byl vyslán sbor průzkumníků, jehož úkolem bude získat podrobné informace o území z první ruky. Protože kapitolské špiónážní služby nezjistily v oblasti žádné pravděpodobné nebezpečí, velitelé AFC uznali, že vyslání velké vojenské jednotky na tuto operaci by bylo zbytečné. Komandér Randall Harding, zkušený důstojník CAF, byl pověřen sestavením malého průzkumného týmu složeného z nájemných žoldáků. Harding má pravomoc sehnat libovolné žoldnéře, o kterých bude přesvědčen, že jich bude potřeba.

Randall Harding se vydává do Heimburgu, hlavního města Bauhausu, aby zde najal potřebné žoldáky. Za pár dní se mu daří přemluvit skupinku šesti dobrovolníků, kteří jsou ochotni vyrazit na misi: Louis Alfieri, Robert Devore, Luc Baer, Hyena Hollister, John McCoomb a Hank Shearer. Hardingův tým ihned začíná s přípravami. Nejprve odlétá do území rodu Renault, aby u Theresy Renaultové získal bližší informace. Theresa souhlasí, že týmu pomůže a posílá ho do rodinného archivu. Rodinný archivář Luke Renault, který pochází z konzervativní části rodu, však týmu nedovolil prozkoumat všechny zápisy. Po celou dobu, kdy členové týmu prohledávali veškeré záznamy o té džungli, byl Luke přítomen a dohlížel na to, aby nezjistili více, než jim Theresa dovolila. Po dlouhé době tým nachází několik leteckých fotografií z malé výšky, na kterých je zachycena jakási kamenná struktura. Žádné detailnější snímky této záhady však neexistují, ani informace o její přesné poloze.

Další den se tým vrací zpět do Heimburgu. Randall Harding členům zajistil potřebnou výbavu i zbraně pro sebeobranu před džunglovými predátory. Tým se poté přesouvá na největší městské letiště Helmbach Field, kde již čeká zakotvená vzducholoď *Glory of Heimburg*. Tuto vzducholoď získal Harding od Bauhausu, který ji často pronajímá ostatním korporacím. Tým se zabydlel v kajutách a za hodinu se přesunul na briefing. Během něj Harding týmu představil Paula Renaulta, syna Theresy, který funguje jako prostředník mezi Kapitolem a rodem Renault. Paul vysvětluje důvod své přítomnosti – má dohlížet nad celou operací a zajistit, aby šlo vše podle plánu. Paul má na palubě i svého osobního sluhu, Devona Sinclaira.

Po briefingu se vzducholoď vznesla a započala svůj šestnáctihodinový let na místo výsadku v Ohnivém kruhu. Krátce po startu však do vzducholodi téměř naráží dopravní letadlo, nebýt včasné aktivace manévrovacích trysek. Členové týmu, kteří se právě nacházeli na vyhlídkové palubě, to viděli na vlastní oči. Letadlo na sobě nemělo žádné nápisy ani symboly, ovšem Robert Devore zahlédl registrační číslo na jeho ocase. Když si poté povídal s členy posádky a dalšími pasažéry, dozvěděl se, že to letadlo vlastní rod Renault a že v tuhle dobu vůbec nemělo startovat...

Když do přiletu na cílové souřadnice trvá jedenáct hodin, Paul Renault zve členy týmu na oběd. Všichni se posadili v hlavní lodní jídelně a Paul si nechává přinést láhev vína. Číšník otevírá láhev a podává korkový špunt Paulovi, aby mohl posoudit kvalitu vína čichem. Náhle však Paul dostává křeč a padá mrtev k zemi, vteřinu poté i číšník. Hardingovi je ihned jasné, že v lahvi se nachází smrtelně jedovatý plyn a okamžitě nařizuje svým kolegům, aby opustili místnost. Když jsou všichni venku, dveře jsou neprodyšně uzavřeny. Harding pověřil členy svého týmu, aby zjistili, kdo je za tento čin zodpovědný.

Členové týmu ihned začali prohledávat loď. V podezření bylo dvacet jedna členů posádky. Nejprve byla prohledána kuchyně, jejíž personál pověděl, že víno nebylo z lodních zásob, ale že si ho na palubu přinesl Paul osobně. Bylo prozkoumáno zbylých jedenáct lahví – všechny obsahují tekutinu, která se po kontaktu s

kyslíkem promění v jedovatý plyn. Vyšetřování se dále obrací na Devona Sinclaira, který je podezřelý, protože nebyl přítomen během oběda, ačkoliv je Paulovým sluhou. Tým našel Sinclaira ve své kajutě, silně opilého. Sinclair přiznává, že lahve na palubu přinesl on, ze zásob rodu Renault, ale že nevěděl o jejich nebezpečném obsahu. Tým se ho vyptává, aby získal všechny možné informace. Po chvíli je vidět, že Sinclair něco zatajuje. Protože je opilý, nedokáže důvěryhodně lhát a brzy tak vše přiznává – najal si ho Paulův strýc, Jean-Louis Renault, příslušník odpadlické frakce rodu, která se snaží zhatit kapitolskou misi.

Poprvé se o sabotování mise mělo pokusit nákladní letadlo, které Jean-Louis vyslal. To se však nepovedlo a tak přišel na řadu smluvený plán. Sinclair dostal hodně zapláceno, aby na palubu přinesl lahve s jedem a dostal instrukci, aby se v době jejich otevření nenacházel ve stejné místnosti. Jean-Louis tak chtěl zabít nejen Paula, ale všechny členy týmu. Naštěstí podcenil rychlost šíření plynu. Sinclair dále přednáší své podezření, že Jean-Louis má záložní plán pro případ, že by jed nezaúčinkoval. Sinclair přiznává, že svého činu velmi lituje. Jakmile ho tým opouští, aby pokračoval ve vyšetřování, Sinclair se předávkovává alkoholem a práškami na spaní. Když se k němu tým opět vrací, zjišťuje, že spáchal sebevraždu a tak prohledává jeho kajutu. V jeho bankovní knize je tři dny starý zápis, který ukazuje, že Sinclair přijal velkou částku.

Tým odchází za Hardingem, aby mu všechno pověděl. Harding přikazuje, aby byla prohledána celá paluba a vyslechnuti všichni přítomní. Pátrání po vrahovi začíná přímo u kapitána Riedla. Riedl ujišťuje, že s celou věcí nemá nic společného a dává týmu povolení k prohledání všech kajut – kromě své. Robert Devore tedy od kapitána požaduje seznam členů posádky a chce po něm, aby mu řekl, kdo byl přijat jako nový. Podle seznamu k posádce před odletem přibyli čtyři noví členové – Charles Byron, Samantha Priceová, Gerhardt Rhiems a Josef Bonner. Tito čtyři jsou podezřelí, protože jeden z nich bude vrah.

Tým se tedy rozděluje a tajně pozoruje chování těchto čtyř lidí. Byron, Priceová a Rhiems pracují v kuchyni, kdežto Bonner je steward. Vyšetřování se tedy zaměřuje právě na Bonnera, ovšem ten vypadá velmi zmateně a navíc má silné alibi. Ale ani tři kuchaři nevypadají, že by o něčem věděli. Louis Alfieri tedy navrhuje, aby byly prohledány jejich kajuty, bez jejich vědomí. V kajutě Byrona je nalezena ukrytá bauhauská zbraň, takže je jasné, že vrahem je on. Tým o tom ihned informuje Hardinga, který o tom chce říct kapitánu Riedlovi. Pro něj nebude problém podezřelého zatknout a uvrhnout do lodního žaláře. Riedl dává povolení týmu, aby k zadržení zločince mohli použít jakékoliv prostředky.

Jenomže po Byronovi jako by se zem slehla. Tým znovu prohledává všechny kajuty a Robert Devore navrhuje, aby byla tentokrát tajně prohledána i ta kapitánova. Tým souhlasí a nepozorovaně pronikne do hlavní kajuty. Po dlouhém prohledávání Robert našel tajnou schránku, která do kajuty byla zřejmě nedávno dodatečně přimontována. Uvnitř schránky je výbušnina schopná zničit celou vzducholoď a má explodovat za několik málo minut! To je zřejmě ten záložní plán, o kterém Sinclair mluvil. Luc Baer, expert na výbušniny, se ihned pouští do práce.

Ve stejnou dobu se na můstku lodi rozezněl varovný signál, že se kdosi pokouší bez oprávnění otevřít vnější dveře nákladového prostoru. Kapitán Riedl pomocí interkomu informuje Hardingův tým, je totiž možné, že je to hledaný Byron. Harding a část týmu se okamžitě přesouvají do nákladového prostoru, jehož vrata jsou již otevřena. Jsou tu Byron, Gerhardt Rhiems i Samantha Priceová – všichni tři mají na zádech raketové padáky a chystají se opustit palubu. Tým okamžitě zahajuje palbu, ovšem Byronovi a Rhiemsovi se podařilo včas seskočit. Raketový padák Samanthy je však poškozen a ona tak nucena zůstat.

Samantha je zatčena a uvržena do žaláře. Luc Baer zatím zneškodnil bombu a prohledal zbytek kajuty. Našel několik velmi podezřelých věcí – odposlouchávací souprava a pásky s nahraným rozhovorem mezi Hardingem a jeho týmem. Kapitán Riedl se právě vrací do své kajuty a je velmi nemile překvapen. Harding mu ukazuje, co jeho tým našel a požaduje vysvětlení. Riedl se přiznává, že je tajným agentem imperiální IKB, a že měl za úkol zjistit, co Bauhaus a Kaptol spolu vyjednali. Harding materiály ničí, ale protože Riedl neudělal jinak nic špatného, nechává ho být.

Samantha Priceová je vyslýchána. Potvrzuje, že byla šéfem týmu, který byl najat Jean-Louisem Renaultem, aby zabránil v dokončení bauhausko-kapitolské mise. Při nejbližší vhodné příležitosti měla nastavit bombu a pomocí raketových padáků i se svými kolegy vyskočit z lodi. V jejich šatech je nalezen telegram od nějakého Johanna Schmidta, který ji k tomuto nabádal.

Glory of Heimburg konečně dorazila na cílové souřadnice v Ohnivém kruhu a Randall Harding svolal svůj tým, aby provedl závěrečný briefing před výsádkem. Protože se nyní nachází v oficiálním území Kapitolu, mají povolení použít smrtící prostředky k eliminaci všech cizích vetřelců. Úkolem týmu mimo jiné bude také instalace pozorovacích kamer do různých strategicky důležitých částí džungle. To umožní Kapitolu hlídat území dlouho poté, co průzkumná mise skončí. Každý člen týmu má 20 těchto miniaturních kamer, které dodal Kybertronik. Kamery se pomocí lepidla umístí na kmeny stromů a jakmile se v jejich okolí ukáže nějaký pohyb, aktivují se. Harding má osobní monitor, takže se může mezi jednotlivými kamerami přepínat.

Vzducholod' poté klesá níže ke korunám stromů, aby mohli být členové týmu vysazeni po lanech. Když jsou všichni dole, *Glory of Heimburg* odlétá pryč. Tým se ihned vydává na cestu a až do večera rozmisťuje kamery podle plánu. Večer je postaven tábor a tým v něm přespává, někdo je vždy vzhůru, aby držel hlídku.

Další den tým pokračuje opět v cestě. Všude je hustá mlha, která značně komplikuje navigaci. Během cesty tým slyší zvuky vyluzované jakýmsi džunglovými tvory, které do té doby neslyšel. Brzy je jasné, že těch tvorů musí být v okolí několik a jejich podivný řev je ve skutečnosti primitivní forma komunikace. Harding opatrně připravuje svoji karabinu a týmu nařizuje, aby se připravil na potíže...

Harding aktivuje svůj osobní monitor a prohlíží, co vidí nastražené kamery. Chce tak zjistit, jestli některá z nich nevidí něco podezřelého. Zjišťuje ale, že několik kamer bylo zničeno, aniž by stačily cokoliv zachytit. Za pár okamžiků ale členové týmu vidí, že jsou obklíčeni nějakými podivnými humanoidními tvory, kteří jsou vyzbrojeni primitivními zbraněmi. Harding je velmi překvapen, protože dosud neslyšel nic o takto vyvinutých zvířatech. Tvorové jsou nejdříve trochu zmateni přítomností vetřelců, ale po chvíli začínají být agresivní.

Harding přikazuje svým společníkům, aby se připravili na palbu. Vteřinu na to tvorové zahajují útok – hází své oštěpy, kopí a kameny a vrhají se na muže bojem zblízka. Tým okamžitě spouští těžkou palbu. Hyena Hollister, expert na těžké zbraně vyzbrojený kapitolským kulometem M606, zabíjí velké množství útočníků a nutí tak přeživší, aby utekli zpět do džungle. Je po všem. Harding kontroluje své muže. McCoomb a Devore utrpěli lehká zranění na hlavě, od zásahů kameny. Hank Shearer dostal zásah kopím do levé nohy. Ránu se mu sice podařilo stabilizovat, ale kulhá a tým tak zdržuje.

Tým pokračuje v cestě, tentokrát je velmi obezřetný. Brzy tým zjišťuje, že ho ti tvorové neustále pronásledují a sem tam dokonce provádí i překvapivé útoky. Ačkoliv jsou všechny v pořádku odraženy, tým to velmi znervózňuje. Harding tedy rozhoduje, aby ta smečka tvorů byla vystopována a do jednoho pobita. Tým souhlasí a vydává se po jejich stopách. Podle všeho se ti tvorové drží v blízkosti řeky, takže pronásledování je poměrně snadné. Tým se brzy dostává k vysokému vodopádu, který zásobuje malé jezírko, z něhož vytéká ta řeka.

Tým prohledává okolí, ale stopy po těch tvorech tu končí. Ihned na to je tým napaden dvěma obrovskými venušskými anakondami, které je velmi obtížné zabít. Po dlouhém a namáhavém boji jsou oba hadi zabiti – jeden z nich málem spolkl Louise Alfieriho. Alfieri se ale zdá v pořádku a tak se tým připravuje na další cestu. Harding si uvědomuje, že ti tvorové zavedli jeho tým do pasti, což je důkaz o jejich nadprůměrné inteligenci.

Ovšem než stačí opustit údolí s jezírkem, je napaden početnou skupinou oněch tvorů. Tentokrát jsou nepřátelé velmi zuřiví a odhodlaní bojovat do posledního. Všichni členové týmu zahajují palbu a likvidují jednoho nepřítele za druhým. Když už to vypadá, že tvorové budou poraženi, na vrcholku skály se objevují další z nich, kteří dolů házejí velké balvany a poté rychle utíkají pryč. Padající kamení týmu nic neprovedlo a Harding tedy nařizuje okamžité pronásledování.

Tým rychle šplhá po skále nahoru a utíká za prchajícími tvory. Harding vysvětluje, že eliminace těchto predátorů je nutným krokem ve vyčištění kapitolského území od všech hrozeb. Tým se vydává opět proti proudu řeky a po dvou kilometrech se objevuje v hluboké džungli, kde rostou vysoké stromy.

Ale to není to nejzajímavější. Je tu také rozlehlý komplex kamenných chrámů, který se skládá z pěti oddělených budov. Vypadají, že jsou staré tisícovky let, přesto jsou však dobře zachovalé. Centrální budovou je stupňovitá pyramida s obsidiánovým kuzelem na vrcholku. Celá budova je asi padesát metrů vysoká a má přední vchod blokovaný tři metry vysokými dveřmi. Dveře jsou vyrobeny ze železné slitiny, pravděpodobně karbonové oceli, a jsou dekorovány rytinami a hieroglyfy.

Okolo centrální pyramidy jsou další čtyři budovy – dvě po každém boku. Jsou to mnohem jednodušší kamenné stavby asi tři metry vysoké, dvacet metrů široké a čtyřicet metrů dlouhé, které vypadají, jako by byly vytesány z jednoho kusu kamenného bloku. Každá z nich má nezablokovaný vchod uprostřed každé stěny. Budovy jsou taktéž pokryty různými malbami a rytinami.

Na pyramidě i přilehlých budovách stojí zbylí tvorové, vyzbrojeni svými primitivními zbraněmi. Nevykazují žádné známky agresivity, jako by se Hardingova týmu báli. Ovšem to se brzy mění – Harding na ně totiž zamíří svoji karabinou, čímž je vyprovokuje. Všichni tvorové se ihned vrhají na útočníky ve snaze je všechny pobít. Harding a jeho společníci zahajují palbu, ale brzy jsou nuceni bojovat zblízka svými meči a mačetami.

Hardinga popadá bitevní zuřivost – chce je všechny zničit. Hází kolem sebe ruční granáty a rozsekává tvory doslova na kusy. Členové týmu nikdy neviděli Hardinga takhle zuřit – a jsou poměrně znepokojeni. Když je konečně po všem, Harding je jako posedlý. Dostává záchvat ďábelského smíchu a raduje se z toho krveprolití. Po chvíli se všichni uklidňují a prohledávají okolí. Všichni tvorové jsou skutečně mrtví, takže oblast je zajištěna. Členové týmu rozmísťují poslední kamery a zakládají tábor na přenocování. Harding pomocí vysílačky kontaktuje *Glory of Heimborg* a nahlašuje jí koordináty pro přilet.

Tým poté prozkoumává jednotlivé přilehlé budovy. Ukazuje se, že tři z budov sloužily jako příbytky pro ty zdejší tvory. Obsahují jen zbytky potravy a výkaly. Většinu čtvrté budovy zabírá velká hala, která fungovala jako obydlí náčelníka smečky. Je vyzdobena trofejemi džunglových zvířat a zbraněmi.

Každá z místností má ohniště, kde bylo zjevně připravováno jídlo. To je další velký důkaz o tom, že ti tvorové jsou inteligentní asi jako lidé z Doby kamenné. Z náčelníkovy haly vedou velké dveře, které ovšem očiividně nebyly nikdy použity. Na dveřích je jakýsi symbol, který zdejší tvorové ozdobil kostmi. Randall Harding ho poznává na první pohled – je to erb rodu Renault, ovšem jsou na něm patrné mírné odlišnosti. Dveře jsou zapečetěny voskem, takže není žádný problém se skrz ně dostat.

Tým se tak dostává do další místnosti, která se ukazuje být kancelář. Vypadá to, že nebyla používána několik staletí. Všechnen nábytek pokrývá vrstva prachu, ale jinak je vše na svém místě. Z této kanceláře vedou další dveře – do laboratoře. Harding a jeho společníci už vůbec nic nechápou. Pokud ten erb na dveřích skutečně patří rodu Renault, pak je celá situace velmi záhadná. Uvnitř laboratoře jsou různé kontrolní panely a počítačové terminály – vše prastarého designu, který muži nikdy předtím neviděli. Zařízení místnosti je zrezivělé a pokryté plísní.

Uprostřed laboratoře se nachází tři vysoké ocelové válce. Každý z nich má dveře, které jsou však zarezlé a nelze je otevřít. Harding je však zvědavý, co je uvnitř nich a tak je nechává vypáčit. Ukazuje se, že uvnitř jsou různé zrezivělé kabely a trubice, které vedou kamsi do prostoru pod budovou. Hank Shearer, který v týmu zastává funkci lékaře, laboratoř prozkoumává blíže a odhaluje tak její účel – je to výzkumné zařízení, které se zabývalo genetickou modifikací živých bytostí. Shearer připomíná, že takto vysoká úroveň této technologie je lidstvu dnešních dob neznámá.

Z laboratoře vedou další dvoje dveře, jedny do koupelny, druhé do skladiště. Zatímco v koupelně nebylo nic neobvyklého, v prázdném skladišti se nachází schodiště, které vede kamsi do sklepení. Tým se opatrně vydává dolů, pod budovu. Zde je nalezen rozbitý energetický generátor, velká nádrž na vodu a další menší nádrže, které kdysi obsahovaly jakési tekutiny a chemikálie – podle Shearera nutné ke genetickému inženýrství. Tři z těchto nádrží jsou označeny jako "zápalné" a "výbušné" a stále obsahují záhadné chemické látky.

Tým se poté vydává prozkoumat centrální chrám. Má pět stupňů o čtvercovém půdorysu, každý je osm metrů vysoký a vypadá, jako by byl vytesán z jednoho kusu kamene. Spodní patro má velikost 40 x 40 metrů a každé další je o pět metrů menší, takže vrchní páté patro má 20 x 20 metrů. Stěny pyramidy nejsou vůbec nijak poškozeny a nejsou ani zarostlé místní vegetací. Na vrcholku pyramidy se nachází deset metrů vysoký obsidiánový kužel. Tento monolitický trn vypadá, jako by vyzařoval nějaký druh světelné mlhy nebo plynu. Luc Baer šplhá nahoru, aby ten útvar prozkoumal. Zjišťuje, že kužel je na dotek extrémně studený a ten plyn okolo je mrznoucí vzduch.

Materiál, ze kterého je pyramida postavena, je extrémně odolný proti poškození a nadržuje na něm žádný nátěr, dokonce ani lepidlo. Vstupní dveře jsou stejně tak odolné, ovšem jsou ozdobeny malbami džunglových zvířat, božských postav a nestvůr. Vypadá to, že tyto kresby vytvořili zdejší tvorové, aby tak uctívali božstvo, které podle nich v chrámu sídlí.

Panty dveří jsou očiividně zarezlé, kromě toho jsou dveře zapečetěny voskem. Ve vosku je otištěn erb rodu Renault, který zřejmě byl místními tvory považován za božský symbol. Vzhledem k tomu, že dveře nejsou ze stejného materiálu, jako zbytek pyramidy, je zřejmé, že sem byly instalovány dodatečně. Členové týmu se spolu radí a dochází k závěru, že před velmi dlouhou dobou sem zavítal průzkumný sbor rodu Renault. Prováděl zde nějaké genetické výzkumy a pomocí silných výbušnin prorazil otvor do pyramidy, který později zahradil těmito dveřmi. Vzhledem k tomu, že místní bytosti uctívali erb tohoto rodu za posvátný, je více než jasné, že za jejich vznikem stál právě Bauhaus.

Jedinou možností, jak se dostat do pyramidy, je odstranit dveře. Luc Baer ale nemá žádné výbušniny a tak improvizuje – ze sklepení laboratoře vynáší ony výbušné nádrže a pokládá je ke dveřím. Z bezpečné vzdálenosti je odpaluje výstřelem z pistole. Dveře jsou zničeny a tým může vstoupit dovnitř. Harding chce chrám prozkoumat, aby se ujistil, že v této oblasti už nehrozí žádné nebezpečí. Z nitra pyramidy vyvane chladný vzduch, uvnitř je naprostá tma...

Tým opatrně vchází dovnitř se zapnutými svítilnami. Prochází tunelem, který byl očividně vyhlouben násilně, až nakonec nachází částečně mumifikované mrtvoly bauhauských vědců a vojáků – dvacet mrtvol je srovnáno podél zdi. Hank Shearer je ohledává a rychle zjišťuje příčinu smrti. Byli střeleni zezadu do hlavy, což ukazuje na chladnokrevnou popravu. Většina mrtvol má na uniformách identifikační karty, které potvrzují jejich příslušnost k rodu Renault.

Po patnácti metrech tunel končí a tým se dostává do velké místnosti. Uprostřed podlahy je kruhový otvor, ze kterého vede rampa spirálovitě kamsi pod pyramidu. Strop místnosti je ve výšce 40 metrů a je tvořen základem toho obsidiánového kuželu. Tým pokračuje dál, až se dostává do hlubokého podzemí. Zde je další místnost, v jejímž středu je pět metrů hluboká díra. Tým do ní slézá pomocí provazu.

Objevuje se v čtvercové jeskyni, která je tak velká, že světlo ze svítilny nedokáže osvětlit její stěny. Uprostřed každé stěny se nachází výklenek obsahující sarkofág. Sarkofágy v severní, jižní a západní stěně jsou vytesány z jednoho kusu purpurového mramoru a jsou ozdobeny strohými reliéfy – vždy jedním z každé strany. Víko není nijak ozdobeno.

Severní sarkofág. Na prvním panelu je zobrazen muž v servo-motoricky posíleném brnění vyzbrojený kladivem, které je vymodelováno do podoby lví hlavy. Muž nemá přilbu, takže je vidět jeho vážný, vousatý obličej. Přestože vypadá silně, je na něm vidět, že je starý. Bojuje s hordou zle vypadajících bytostí, některé z nich připomínají Nefarity a Razidy. Všichni tyto nepřátele vypadají, že utíkají před mužovou mocí.

Na druhém panelu je vyobrazen stejný muž, tentokrát oděný do královské róby. Má pohrdavý výraz a je obklopen mnoha nahými ženami, kterým ale nevěnuje žádnou pozornost. V pozadí stojí holohlavý muž, který všechny se zájmem pozoruje.

Na třetím panelu je ten muž znovu, opět oblečen v onom brnění. Bojuje s jakousi chobotnicí, jejíž deset chapadel je zakončeno psími hlavami, které se zakousávají do mužova těla. Tato nestvůra má nad mužem velkou převahu. V mužově obličejí je vidět strach.

Na posledním čtvrtém panelu je muž obklopen dvěma ženami v servo-motoricky posílených brněních, jedna má meč, druhá kopí. Nad mužem stojí vysoký mocně vypadající holohlavý muž, který je zaplaven plameny. Starý muž a ženy se na něj dívají, s připravenými zbraněmi.

Západní sarkofág. Na prvním panelu je zobrazena žena oblečená do servo-motoricky posíleného brnění vyzbrojená kopím. Má mladou, téměř andělskou tvář a dlouhé vlasy. Je vyobrazena, jak plave rozbouřeným oceánem a je obklopena velkým počtem démonických mořských příšer, které se snaží uniknout před její mocnou zbraní. Příšery opět připomínají tvory Černé legie.

Na druhém panelu je ta žena vyobrazena znovu, tentokrát stojí vedle trůnu, oblečená do roucha. Kolem ní klečí mnoho různých mužů a žen, kteří ji prosí. U její nohy leží koruna, ovšem žena nevypadá, že by ji chtěla. V pozadí opět stojí holohlavý muž, který všechny se zájmem pozoruje.

Na třetím panelu žena balancuje na úzkém provaze, který je zavěšen nad ostrými skalami a ohnivou jámou. Její kopí padá dolů a v její tváři je vidět naprostý strach a beznaděj.

Na posledním panelu je žena obklopena dvěma postavami v servo-motoricky posílených brněních – jedna z nich je žena, která stojí po pravé straně, druhá z nich je starý muž, který stojí na levé straně. Nad ženou stojí vysoký mocně vypadající holohlavý muž, který je zaplaven plameny. Starý muž a ženy se na něj dívají, s připravenými zbraněmi.

Jižní sarkofág. Na prvním panelu je zobrazena jiná žena, s krátkými vlasy. Je také oblečena do servo-motoricky posíleného brnění a navíc je vybavena jetpackem. Letí a svým mečem se prosekává rojem létajících démonů, který se před ní snaží uprchnout.

Na druhém panelu je ta samá žena, oblečená v jednoduchých kalhotách a tunice. Je obklopena hromadami pokladů – mincemi, drahokamy a klenoty, a další mince prší z nebe. Žena se je však nesnaží pochyťat, stejně tak jako neprojevuje žádný zájem o to bohatství. V pozadí opět stojí holohlavý muž, který všechny se zájmem pozoruje.

Třetí panel zobrazuje ženu v místnosti, jejíž stěny jsou pokryté ostny. Snaží se jim vyhnout a v její tváři je vidět strach. Meč padá z její ruky, jak se snaží skrýt se před neodvratným osudem.

Na posledním panelu je žena obklopena dvěma postavami v servo-motoricky posílených brněních – jedna z nich je žena s dlouhými vlasy, která stojí po levé straně, druhá z nich je starý muž, který stojí na pravé straně. Nad ženou stojí vysoký mocně vypadající holohlavý muž, který je zaplaven plameny. Starý muž a ženy se na něj dívají, s připravenými zbraněmi.

Východní sarkofág. Ukazuje se, že tento sarkofág je zdrojem té nízké teploty, kterou je celý chrám prostoupen. Výklenek sarkofágu je o něco větší a hlubší, než jak tomu bylo u předchozích tří. Sarkofág samotný je také dvojnásobně velký a je obsidiánový. Jako jediný je zapečetěn červenou voskovou pečetí, do které je vyražen symbol v podobě obráceného K. Zatímco reliéfy předchozích sarkofágů se svým stylem podobaly středověké gotice, reliéfy tohoto sarkofágu se podobají baroku – jsou téměř trojrozměrné a naplněné jakousi životní vitalitou.

Na prvním panelu je zobrazen mocný muž, který sedí v trůnu vyřezaném z jednoho kusu drahokamu. Má na sobě korunovační klenoty krále, včetně ornamentované koruny na jeho plešaté hlavě. Je obklopen mnoha malinkými postavami, které představují poddané muže a ženy. Pravou ruku s žezlem má vztyčenou k nebi, zatímco v levé ruce drží meč, kterým se ohání po svých poddaných.

Na druhém panelu je opět zachycen ten holohlavý muž, oblečený v servo-motoricky posíleném brnění, jak vede armádu podobně oblečených vojáků s přilbami na hlavách. Vojáci mají meče a kopí a útočí na armádu těžce obrněných válečníků. Reliéf však ukazuje, že zbraně těchto válečníků se rozbíjí, jakmile se dotknou holohlavého muže.

Třetí panel ukazuje, jak holohlavý muž vede svoji armádu ulicemi města, které vypaluje, plení a drancuje. Město má překvapivě moderní vzhled, včetně skleněných výloh a samopoháněných vozidel. Nicméně loupeživá armáda nese meče, oštěpy a sekery.

Čtvrtý panel zobrazuje holohlavého muže, jak letí vzduchem, nesen dvěma okřídlenými kostlivci. Hluboko pod ním je malá krajina, na kterou muž rozsévá malinké lebky.

Tento sarkofág se také od předchozích liší tím, že i jeho víko je ozdobeno reliéfem. Ten zobrazuje onoho muže, jak stojí uprostřed velkého ohně. Okolo něj stojí starý muž s kladivem, žena s mečem a žena s kopím. Hlava plešatého muže je otevřena a z jejích útroh vylézají hadi, draci, pavouci a podivné démonické stvůry.

Randall Harding nařizuje, aby byla celá místnost podrobně vyfotografována. Poté hodlá otevřít všechny čtyři sarkofágy. Když je vše zdokumentováno, tým otevírá první sarkofág. Severní sarkofág obsahuje humanoidní postavu mumifikovanou v bílém rubáši. Přes hrud' leží velké válečné kladivo vytvořené z jednoho kusu nefritu. Čepel kladiva je vymodelována do podoby lví hlavy, přesně jak je ukázáno na fresce. Kladivo váží téměř deset kilogramů a je teplé na dotek. U chodidel mumie leží hnědá hliněná tabulka s vyrytými runami. Tabulka má tvar poloviny symbolu yin-yang. Hank Shearer opatrně odstraňuje rubáš a odhaluje tak hrůzně spálené mužské tělo.

Poté je otevřen západní sarkofág. Tělo mumie je zabalené do červeného rubáše a vedle něj leží dlouhé kopí vyrobené z materiálu, který se velmi podobá sklu. Zbraň je také poměrně teplá na dotek a ačkoliv vypadá křehce, je nezlomitelná. Kopí je velmi lehké, váží něco okolo půl kilogramu. Vedle kopí leží hrouda červeného pečetního vosku a hliněné pečetidlo o průměru 10 centimetrů, s připevněnou dřevěnou rukojetí. Shearer opět opatrně odstraňuje rubáš – je to spálené tělo ženy.

Jižní sarkofág obsahuje posledního ze tří prastarých hrdinů – tělo ženy je zahaleno do zeleného rubáše. Vedle něj leží meč ukovaný z jednoho kusu kovu, který připomíná platinu. Meč je na dotek velmi horký a nelze na něj sáhnout bez ochranné rukavice. Sarkofág obsahuje také hliněnou tabulku, která se zdá být druhou částí té tabulky ze severního sarkofágu. Po odstranění rubáše nachází Shearer spálené tělo ženy.

Poslední sarkofág překvapivě neobsahoval vůbec žádné tělo ani jiné předměty. Na jeho dně však jsou kruhové kovové dveře o průměru jednoho metru. Dveře mají panty, ovšem žádné rukojeti ani kliky, díky kterým by šly otevřít. Obě křídla dveří jsou uprostřed zapečetěná hliněnou pečetí o průměru 10 centimetrů – pečeť má tvar symbolu yin-yang. Celá pečeť je navíc pokryta tenkou vrstvou červeného vosku, který ji drží připevněnou ke dveřím. John McCoomb má teorii, že tato hliněná pečeť je kopií dvou stejných částí, které byly nalezeny v severním a jižním sarkofágu. Je tedy možné, že tyto dveře už kdysi dávno byly otevřeny a poloviny původní pečete byly uloženy do těch dvou sarkofágů.

Randall Harding chce vědět, co se skrývá za těmi dveřmi a tak leze do sarkofágu a nožem odstraňuje jejich pečeť. Jde to velmi snadno, pečeť se ihned rozpadá na prach a dveře se sami pomalu otvírají. Nedočkavý Harding je však ručně otevírá dokořán – a je zasažen prudkým proudem neskutečně chladného vzduchu,

který ho odhazuje pryč ze sarkofágu. Harding tvrdě dopadá na podlahu a je v bezvědomí. Za dveřmi nebylo nic, jen chladná temnota. Žádný zvuk, žádný pohyb, žádná vůně – byla to samotná Prázdnota, prostor nacházející se mimo vesmír. Prostor, ve kterém sídlí Duše Temnoty...

Harding se po chvíli probouzí, vlézá do sarkofágu a svítí do otvoru svítilnou. Ale nic tam skutečně není. Světlo, zvuky, pachy – vše je Prázdnotou pohlceno. Všichni členové týmu mají za okamžik pocit, že světlo jejich svítilen je čím dál tím méně jasné, že zvuky jsou nějak tišší a že už nelze nic cítit. Rychle si uvědomují, že udělali něco špatného a snaží se z místnosti dostat.

Prolomili Druhou pečeť zkázy, která sem byla v pradávné minulosti umístěna cizími lidmi, aby ochránila vesmír před zlem. Jediným štěstím týmu je to, že prolomení Druhé pečeti nemá tak hrůzné následky, jako prolomení té první, na planetě Nero. Tedy, nemá tak hrůzné OKAMŽITÉ následky...

První pečeť zkázy zabraňovala Černým apoštolům, aby vstoupili do vesmíru. Dokud byla První pečeť na svém místě, Duše Temnoty neměla žádnou možnost, jak se fyzicky projevit v tomto vesmíru. Jakmile byla prolomena, do vesmíru vtrhli Černí apoštolové a jejich Černá legie. Druhá pečeť zkázy však zabraňovala, aby do vesmíru vstoupilo korumpující srdce Velké Temnoty. Dosud Černá legie mohla naverbovat kacíře jen tak, že do lidské společnosti vyslala své koruptory. A kacíři se stali jen ti, kteří neměli dost pevnou vůli. Nyní je však srdce Velké Temnoty propuštěno a Duše Temnoty je schopna "osobně" zkorumpovat tisíce lidí najednou, nezáleží ani na síle jejich vůle. Nikdo nedokáže odolat vábením Temného Srdce. Dokud je Druhá pečeť zlomená, Duši Temnoty mohou odolat jen ti nejčistší lidé – členové Bratrstva.

Temné Srdce ihned napadlo členy Hardingova týmu, protože ti byli prostě nejbližší. Všichni ihned padají k zemi, v bezvědomí. Každému z nich se zdá velice živý sen, ve kterém se jim zjevuje přátelsky vypadající muž. Tím mužem je ve skutečnosti Temný pokušitel, ono ztělesnění Duše Temnoty. Temný pokušitel mužům nabízí vše, co si kdy přáli – bohatství, nadpřirozené schopnosti, slávu, lásku, moc. Všem pokušením však odolávají, a tak Pokušitel přechází k drastičtějším metodám přesvědčování – vyhrožování, mučení a teror – a nabízí jim spásu od těchto nebezpečností, pokud se obrátí na jeho stranu. Muži si však pevně stojí za svým a tak své duše zachraňují... tedy až na jednoho z nich.

Randall Harding neodolal již těm prvotním pokušením, protože jeho vůle byla nejslabší. Ve skutečnosti to byl také důvod, proč během finálního boje s džunglovými tvory dostal ten záchvat zuřivosti – z Pyramidy vyzraňuje vliv Temnoty, který dolehl k jeho duši a vyvolal ono vražedné šílenství.

Zatímco je Harding stále v bezvědomí, ostatní muži se již probrali a vyprávěli si vzájemně o svých snech. John McCoomb přesvědčuje ostatní, že otevření těch dveří byla velká chyba a všichni souhlasí. McCoomb bere ty dvě hliněné poloviny, co byly nalezeny v sarkofázích, a spojuje je dohromady pomocí červeného vosku. Tuto novou pečeť pak pokládá na zavřené dveře a vše vypadá v pořádku.

Ale ve skutečnosti to je jen začátek. Za tu krátkou dobu, co byly dveře do Prázdnoty otevřeny, se Duše Temnoty dostala ven v podobě Temného pokušitele a rozšířila se stovky kilometrů do okolní džungle. Jakmile dosáhla k nejbližším jednotkám Černé legie, informovala je o tom, že členové Hardingova týmu sestavili novou pečeť a zabránili tak jejímu dalšímu šíření. Černá legie se ihned vydala na cestu, aby pomohla svému ultimátnímu vládci...

Muži mezitím opustili Pyramidu. Jakmile se omráčený Harding dostal na čerstvý vzduch, probudil se. Ovšem už nebyl stejný – protože to byl on, kdo prolomil Druhou pečeť, Duše Temnoty ho poctila zvláštním darem. Jeho zkorumpování na stranu Černé legie je natolik dobře zamaskováno, že ani sám Kardinál není schopen ho odhalit.

Za pár hodin přiletěla vzducholod *Glory of Heimburg*, naložila tým a odletěla zpět do Heimburgu. Randall Harding kontaktoval vyslance Kapitolu a informoval je o celé operaci. Řekl jim úplně všechno, kromě toho, že nyní slouží Duši Temnoty. Rozhodl se také varovat Bratrstvo, ale to již nebylo za potření. Věštcí Bratrstva se dozvěděli o Druhé pečeti, jakmile ji Harding prolomil. Kardinál Durand XVII. ihned sestavil armádu a vyslal ji k chrámu. Harding zaplatil žoldákům za úspěšné provedení mise a propustil je.

Bratrstvo i Černá legie vyslaly všechny dostupné ozbrojené síly. Do akce se zapojil i rod Renauld, který také vyslal svoji soukromou armádu, ale ve skutečnosti ještě dřív, než Harding prolomil Pečeť. Rod Renauld totiž moc dobře věděl, co se v džungli na jeho bývalém území skrývá. To byl také důvod, proč Jean-Louis Renauld chtěl kapitolskou misi sabotovat. Každý příslušník rodu Renauld vyrazil do boje. Tato armáda dorazila k Pyramidě jako první a mohla ji tak bránit před předsunutými kohortami Černé legie, dokud nepřišlo Bratrstvo. Pak ji bránily obě armády společně.

Bitva o Druhou pečeť, jak je tento konflikt znám, trvala patnáct dní. Celý region okolo Pyramidy byl kompletně zbaven života, protože obě strany používaly ty nejmocnější zbraně a kouzla. Stovky mil džungle byly spáleny na popel a tisíce mužů a žen zemřely. Nakonec však síly Kardinála zvítězily a Černá legie byla poražena. Bratrstvo ihned vyhlásilo na celou oblast karanténu, která se táhla sto kilometrů od Pyramidy. Nikdo kromě členů Bratrstva nesmí do oblasti vstoupit, ledaže byl měl přímé povolení. Bratrstvo vyslalo do Pyramidy své nejlepší Mystiky, aby zabezpečili a posílili Druhou pečeť, kterou Hardingův tým provizorně opravil, a vytvořili kolem ní bariéru, která zabrání úniku Temnoty ven a nedovolí vstoupit Černým legionářům dovnitř. Bratrstvo si z Heimburgu, jakožto nejbližšího města, vyžádalo velké armádní posily pro zesílení obrany. Posily z řad Bratrstva přichází i z ostatních planet.

Členové Hardingova týmu si užívají volna v Heimburgu, ve kterém propukají pouliční války a výtržnosti občanů, kteří byli zasaženi Temným pokušelem a obráčení na stranu Černé legie. Inkvizice proto prohledává celé město a tvrdě vyslýchá každého podezřelého člověka. Inkvizitoři přišli i za členy Hardingova týmu a začali se jich vyptávat, co se přesně dělo v Pyramidě a hlavně co se stalo, když byla Pečeť prolomena. John McCoomb, který má velmi dobré vztahy s Bratrstvem, prozrazuje, že to byl Harding, kdo Pečeť prolomil. Inkvizitoři tedy začali Hardinga tajně pozorovat – pronásledovali ho na každém kroku, tajně ho sledovali a odposlouchávali jeho telefonní hovory. Harding byl mezitím Kapitolem vyznamenán za statečnost pod palbou.

Bratrstvo také začalo provádět archeologické vykopávky v Pyramidě. Starožitníci zde našli mnoho záhadných artefaktů, některé z nich byly očividně určeny k šíření zla, jiné byly neznámého účelu. Tyto artefakty byly odvezeny do katedrály v Heimburgu, kde budou studovány. Artefakty, které nemají žádný zlý, psychický nebo magický potenciál, jsou předány nejlepším heimburským vědcům, aby odhalili tajemství původu Druhé pečeti.

Mezi těmito artefakty je také kamenný disk s velkým safírem uprostřed. Byl nalezen pod sarkofágem obsahujícím Druhou pečeť. Má průměr 40 centimetrů a je pokryt runami a symboly na obou stranách. Onen safír má hodnotu přibližně padesáti karátů. Věštcí Bratrstva vycítili, že disk je neškodný – asi se jedná o nějakou dekoraci nebo pohřební poklad. Disk byl proto uložen do Muzea venušského dědictví. Zdejší vědci ho dále prozkoumávají. Tento disk je jeden ze tří artefaktů, které muzeum dostalo. Dalšími artefakty jsou protáhlá hliněná tabulka s runami stejnými, jako jsou na disku, a zelená krystalická koule. Runy jsou psány jazykem, který je totálně neznámý, ale vědci snad rozluští jejich význam.

Jedné noci je Randall Harding ve spánku kontaktován Duší Temnoty. Ta mu dává úkol – musí přinést ten disk z muzea. Vysvětluje, že uvnitř safíru jsou zárodky moru, který je tak nakažlivý, že může zničit všechny život na Venuši. Mor byl vyroben v dávných dobách samotnou Duší Temnoty pro použití v cizím světě. Ze stejné substance byl stvořen také apoštol Demnogonis. Ačkoliv má jinodimenzní původ, je virus zcela přírodní podstaty, ačkoliv mnohem nakažlivější, než cokoliv jiného v lidské historii.

Kdysi dávno Duše Temnoty vypustila mor na své staré nepřátele, ale těm se podařilo ho izolovat a uvěznit ve speciálně připraveném safíru. Potom umístili safír do disku a napsali na něj varování. Když postavili Druhou pečeť uvnitř Pyramidy, rozhodli se, že hrobka jejich hrdinů bude nejlepším místem, kam disk schovat před zlem. Harding musí vytvořit plán, jak disk získat z muzea. Jakmile ho získá, musí vypustit virus na město. Heimburg je už nyní zasažen velkými občanskými nepokoji a pokud se k nim přidá ještě smrtící epidemie, způsobí to naprostý chaos. Pak už bude pro Hardinga lehké zaútočit na Heimburskou katedrálu, zničit ji a přerušit tak všechny operace Bratrstva na Venuši. Potom bude mít Černá legie volnou cestu ke znovuzískání Pyramidy a propuštění Duše Temnoty.

O měsíc později se členové Hardingova týmu dozvídají, že Harding prošel prověrkou a Inkvizice stáhla své podezření, že je kacířem. Harding své bývalé kolegy obtelefonoval a pozval je na sraz, prý jim musí něco důležitého říct. Protože jsou všude kolem kacířští špioni, chce se s nimi setkat někde mimo svoji kancelář, nejlépe na veřejném místě, kde budou mít možnost soukromého rozhovoru. Mají přijít po jednom, aby neupoutávali pozornost a musí se ujistit, že je nikdo nepronásleduje.

Muži se sešli hned druhý den, v jedné zapadlé hospodě. Harding s nimi vede přátelskou debatu o Bitvě o Druhou pečeť a dalších věcech, které se v poslední době udály. Nenápadně používá kouzlo Černé symetrie Nefunkčnost, aby zničil jejich případné tajné nahrávací a odposlouchávací štěnice – nechce žádný záznam setkání. Poté jim Harding vysvětluje, že před měsícem byl jmenován do čela kapitolského Oddělení pro prastaré artefakty a historické vyšetřování (Department of Ancient Artifacts and Historical Investigations, DAAHI), které spadá pod CSS, a že místem jeho operací je právě Venuše.

Přesvědčuje, že v těchto temných dobách se nedá věřit ani Bratrstvu. Když vstoupil do čela DAAHI, dozvěděl se, že Bratrstvo rozkopalo celou Pyramidu a našlo několik artefaktů. Ty špatné byly zničeny nebo uzamčeny v Heimburské katedrále, ty dobré byly dány vědcům na průzkum. Několik málo artefaktů se

dostalo i do rukou Hardinga. Protože však mají Vévodové Elektroři velmi dobré styky s Kardinálem, většina nejcennějších artefaktů je ve vlastnictví Bauhausu.

Harding poté říká, že když tehdy prolomil Druhou pečeť zkázy a upadl do bezvědomí, zjevil se mu muž, který mu nabídl sílu zničit všechny nepřátele Kapitolu. Nabídl mu kamenný disk se safírem uprostřed a řekl, že síla uvnitř disku pomůže Hardingovi splnit všechny jeho sny. Harding však ujišťuje, že sliby muže nebral vážně a dar odmítl, ale že před týdnem se dozvěděl, že Bratrstvo pod sarkofágem našlo onen disk z jeho vize. Dozvěděl se o něm, protože Bratrstvo ho hodlalo předat Muzeu venušského dědictví. Harding informoval Bratrstvo o tom, co o disku ví a také o svém snu. Bratrstvo ho však ujistilo, že disk prozkoumalo a vyloučilo možnost, že by se jednalo o něco nebezpečného. To však Harding udělal schválně – Duše Temnoty ho totiž informovala o tom, že virus v safíru je nezachytitelný Uměním. Proto mu bylo jasné, že Bratrstvo na přítomnost viru nepřijde a nebude brát jeho varování vážně.

Harding ujistil své kolegy, že přestože Bratrstvo tvrdí opak, ten kamenný disk je zlo, a že Bauhaus nikomu nedovolí, aby se na něj jenom podíval. Mezi Bauhausem a Kapitolou nyní panuje zášť – Kapitol není rád, že si od Bauhausu za nemalé peníze koupil území, které bylo hned nato zdevastováno Bitvou o Druhou pečeť. Kapitol se proto snažil od rodu Renauld získat nějakou kompenzaci, ale Renauldi to rázně odmítli. Navíc, nyní je území plně obsazeno Bauhausem a Bratrstvem a Kapitol z něj nemá žádný užitek. Jediné, co tedy Kapitol může z téhle celé operace získat, jsou nalezené artefakty. Harding připomíná, jak je ten disk nebezpečný, a že by bylo lepší, kdyby ho získal někdo, kdo si plně uvědomuje jeho hrozbu. Protože co kdyby bauhausští vědci nevědomky propustili něco strašného?

Harding od svých starých známých požaduje spolupráci při krádeži artefaktu z muzea. Ujišťuje je, že je to jediná možnost. Snažil se ho získat oficiálně, ale pokaždé narazil na byrokraty. Členové jeho týmu jsou jediní, kterým může Harding věřit. Prý to nemůže provést sám, protože je přesvědčen, že je sledován bauhauskými agenty, kteří mají jisté podezření. Cílem mise je pouze proniknout do muzea, ukrást ten disk a zas nepozorovaně uniknout. Nikdo nesmí nic zaregistrovat. Harding má na své straně jednoho důvěryhodného vědce, který je ochoten jít do toho s nimi. Je to David Hargrove, kapitolský expert na venušské starožitnosti. On vezme disk do tajné laboratoře, kterou pro tento účel zřídil kdesi na heimburském předměstí.

Harding nabízí členům svého týmu peněžní odměnu a veškerou výstroj a výzbroj zdarma. Členové týmu tedy souhlasí a McCoomb prověřuje informace, které jim Harding dal, u svých přátel z Bratrstva. Vše sedí, až na zmínky o kamenném disku. Ty jsou totiž přísně tajné. Tým poté prověřuje Hargrova, v místní Heimburské univerzitě. Podle všech informací je to skutečně občan Kapitolu, avšak posledních patnáct měsíců pracuje s touto bauhauskou univerzitou. Je mu 24 let a je to expert na prastaré jazyky. Rád riskuje; udělal si nepřátele na univerzitě, protože se nebál vzepít se zkušenějším vědcům a prosadit své názory a myšlenky. Je velmi bohatý, o rodiče přišel, když byl ještě dítě.

V noci je tým kontaktován Hargrovem. Chce se s nimi setkat v baru Konstantine's, blízko univerzity. Hargrove radí, aby byli co nejvíce nenápadní. V noci jsou totiž všude ve městě hlídky BLEU, které pátrají po výtržnících. Vlna násilí totiž vzrostla za poslední tři měsíce o dvě stě až tři sta procent. Členové týmu přichází do baru po jednom. Hraje zde hlasitá hudba a všude je spousta tančících lidí, nikde žádný agent. Za pět minut přichází Hargrove, který odvádí členy týmu do soukromé místnosti v zadní části baru. Zde si s nimi povídá o nadcházející misi. Od týmu se dozvídá bližší informace o tom artefaktu – disk prý váží 5 kilogramů a je ze stejného černého kamene, jako hrobka, kde byl nalezen.

Druhý den si členové týmu jdou muzeum prohlédnout, aby věděli, do čeho jdou. Muzeum je v centru města. Je to pětipatrová budova, která zabírá celý městský blok a má tři suterény. Robert Devore, týmový expert na infiltraci a nepozorované proniknutí, jde muzeum prozkoumat patro po patře. Když ho nikdo nesleduje, převlíká se do uniformy uklízeče, aby měl lepší přístup do místností, které nejsou návštěvníkům přístupné. Devore zjistil, že ve třetím suterénu je sklad, ve druhém jsou kanceláře a knihovny a v prvním suterénu jsou laboratoře, kde je onen hledaný disk prozkoumáván během dne. V tomto prvním suterénu jsou celkem dvě laboratoře, odpočinková místnost pro personál, kancelář vědců Helmuta Frosta a Stefi Beirbraumové. Zatímco Frost odchází domů večer, Beirbraumová pracuje pozdě do noci a v kancelářském stole má ukrytou pistoli. Další kancelář je určena asistentům. Třetí kancelář je pro dva další vědce – Fritze Pfeifera a Tylera MacDougalla. Tito dva pracují na překladu textů na artefaktech nalezených v Pyramidě. Jsou to experti na prastaré litografie a epigrafie. MacDougall odchází z práce večer, ale Pfeifer zůstává i do noci, kdy studuje své zápisky v konferenční místnosti.

Čtvrtá kancelář patří Caitlin Sommersové, starší vědkyni, která ale zrovna není přítomna, je na Marsu. Pak je tu záchod pro muže a pro ženy a místnost pro uklízeče. Sklad je určen pro uchovávání vzorků, které zrovna nejsou vystavené. Jsou tu různé věci až 20 let staré. V archivu jsou doslova tuny spisů, které obsahují všechny zdejší vědomosti, ovšem kromě těch, které se týkají Pyramidy. Vědci jsou totiž tak zaměstnáni zkoumáním, že nemají čas to zapisovat.

Nakonec tu je kancelář profesora Josefa Protgoffa, hlavního vědce a předsedy univerzity. Kancelář je velmi prostorná, s velkým obrazem na hlavní stěně. Mezi zaměstnanci není žádným tajemstvím, že pod tímto obrazem se nachází trezor, ve kterém jsou uloženy ty nejcennější artefakty – včetně disku. Jen Protgoff však zná vstupní kód.

Muzeum je už poměrně staré a nemá nejmodernější bezpečnostní systémy. Má jenom oddíl hlídačů a jednoduchý alarm, který se zapne, když jsou násilně otevřeny dveře nebo okna. Když se tak stane, je kontaktována BLEU, pomocí místního telefonu. Nejsou zde žádné kamery. Během dne je ve službě 15 hlídačů, ale jen pět z nich je ozbrojeno. Potom nastoupí druhá směna, která má sedm ozbrojených hlídačů. Mají svítilny, tonfy, pouta, revolyvery HG-25 Equalizer a vysílačky. Nemají žádné neprůstřelné vesty, takže jsou poměrně snadno zranitelní.

Ve vestibulu v prvním podlaží je vrátnice, kde je vždy minimálně jeden hlídač. Ve vrátnici je hlavní systém ovládání alarmu, který je ukryt v pancéřované skříňce. K té má klíč každý hlídač. Je tu také nouzová vysílačka, která je spojena se stanicí BLEU pro případ, že by někdo odpojil telefonní linku. Robertu Devorovi se podařilo ukrást klíč k ovládání alarmu, takže noční operace bude poměrně jednoduchá.

Když skončila veřejná prohlídka muzea a dveře se uzamkly, Robert Devore je v budově stále přítomen ve svém převleku. Když ho nikdo nesleduje, nasypává vrátnému do kávy prášek na spaní. Hlídač za pár minut usíná a Devore nerušeně odemýká skříň s ovládáním alarmu. Lehce tak odpojuje systém a dává znamení svým kolegům a Hargrovovi, kteří mezitím čekají před vchodem. Ti snadno vypáčili hlavní dveře a pronikli dovnitř, kde se připojili k Robertovi.

Spolu pak jdou do prvního suterénu, přičemž se úspěšně vyhýbají hlídačům. Snadno pronikají okolo konferenční místnosti, ve které se nachází profesor Pfeifer. Ten je tak zabrán do práce, že si kolemjdoucích lidí vůbec nevšimá. Jistým problémem ale je Beirbraumová, která má přístup k pistoli. Devore proto do její kanceláře nepozorovaně umístil dýmovnici s uspávacím plynem a zavřel dveře, aby se plyn nešířil dál. Beirbraumová je za pár vteřin eliminována. Tým poté pokračuje dál.

Tým se dostal až do kanceláře MacDougalla, kde našel četné poznámky z výzkumu. Podle všeho se vědci podařilo rozluštit nápisy na disku. Prý se tam píše, že uvnitř safíru je nákaza, která byla vytvořena nějakou démonickou entitou. Nic jiného tu ale není a tak tým pokračuje rovnou do předsedovy kanceláře. Snadno odhaluje dveře trezoru – a zjišťuje, že by bylo lehčí probourat se okolní betonovou zdí, než ty dveře vytrhnout. A bude to asi jediné řešení, protože na rozluštění kódu nemá tým čas. Expert na výbušniny Luc Baer kvůli tomu připravil speciální demoliční nálož.

Baer nálož rozmístil tak, aby při své explozi vytvořily druhý vstupní otvor. Tým se poté ukrývá do bezpečné vzdálenosti a Baer nálož odpaluje. Ačkoliv samotná exploze je poměrně tichá, vyvolala silný otřes, který byl zřetelný v každé části muzea. Všichni hlídači ihned zpozorněli a začali prohledávat patro po patře, aby zjistili, co to bylo zač. Tým už nemá moc času...

Zatímco Louis Alfieri, Robert Devore a Luc Baer hlídají místnost, vyzbrojeni vrhači uspávacích šipek, Hyena Hollister, John McCoomb, Hank Shearer a David Hargrove vnikají do trezoru a prozkoumávají ho. Je zde sedm ocelových schránek, které je však poměrně snadné otevřít. Pět z nich obsahuje různé drahokamy, ale tři z nich obsahují něco jiného – zelenou kouli o průměru pět centimetrů, hliněnou destičku o rozměrech 15 x 5 centimetrů a onen hledaný disk. Jak žoldnéři rychle zjišťují, disk má poněkud jiné parametry, než předpokládali. V průměru má 60 centimetrů, je pět centimetrů tlustý a váží téměř 30 kilogramů.

Hargrove bere disk a ukládá si ho do batohu, zatímco ostatní členové týmu zabírají zbylé cennosti. Doufají, že se jim je podaří výhodně prodat. Mezitím jsou však dveře do místnosti napadeny hlídači. Alfieri, Devore a Baer je však rychle eliminují šipkovými pistolemi. Tým poté uniká ven z budovy, opět hlavním vchodem. Míří zpět do baru Konstantine's, kde Hargrove vyplácí žoldákům odměnu, jak mu přikázal Harding. Potom hodlá sám odvést disk do své laboratoře, aby zahájil jeho výzkum. Zkoumání artefaktu je už jeho osobní záležitost a proto nechce, aby ho členové týmu doprovázeli. Ovšem McCoomb se nechce smířit s tím, že věc, pro kterou tak riskovali, teď někdo někam odnese a už o ní nikomu nedá vědět. Hargrove chce dokázat, že jemu se dá věřit, a proto se nechává přemluvit a bere tým s sebou.

Ovšem místo do tajné laboratoře jede do falešné laboratoře, kterou postavil speciálně pro tento účel. Moc dobře totiž tušil, že tohle bude následovat. Členové týmu se však nechávají oklamat a uvěří, že artefakt nepadl do špatných rukou... David Hargrove ale ve skutečnosti není David Hargrove, nýbrž Gerard Fletcher, tajný kacířský zabiják, který pracuje pro Hardinga. Fletcher před nějakou dobou zabil Hargrova a přijal jeho identitu, protože si s ním byl velmi podobný. Jeho úkolem bylo zajistit, aby kamenný disk byl v pořádku donesen až k Hardingovi. O nějaký jeho výzkum nikdy vůbec nešlo.

Ve skutečnosti Fletcher alias Hargrove objednal další tým – trojici zkušených kriminálních: Gunner Tyson, Stuart Carlsen a Maurice "The Nail" Ingersol. Ještě než Fletcher a Hardingův tým vešli do muzea, trojice zločinců se schovala v protějším domě a pořídila fotky, na kterých je detailně zachyceno, jak žoldněři vcházejí dovnitř a poté vycházejí ven, s uloupenými artefakty. Fotky tak usvědčují všechny členy týmu.

Fletcherův tým zločinců pak vnikl do muzea a brutálně vyvraždil všechny personál. Zabijáci si počínali velmi krvavě – rozřezali těla vědců a hlídačů na kusy a rozházeli je po celé budově. Také vykradli vše, co se dalo. Cílem tohoto masakru a loupení bylo odpoutat pozornost od krádeže disku, který provedl první tým. Trojice vrahů dostala za tuto operaci velmi dobře zapláceno z kacíři ovládaných účtů.

Další den se členové Hardingova týmu z novin dozvídají, co se v noci v muzeu stalo. Jsou velmi překvapeni, ale nedokáží si to vysvětlit. Chtějí kontaktovat Hargrova nebo Hardinga, aby jim vysvětlili, jestli o tom něco neví, ale na Hargrova neznají telefonní číslo a Harding je, podle jeho sekretářky, na obchodní cestě mimo město. Z novin je patrné, že bylo zabito celkem 15 lidí a že bylo ukradeno mnoho exponátů. Žádné zmínky o kamenném disku a dalších artefaktech z Pyramidy tam však nebyly. Tým zabijáků totiž v muzeu zničil všechny záznamy o tom, že tam někdy vůbec něco takového bylo.

Tyson, Carlsen a The Nail stále tajně pozorují byty členů týmu a čekají, až tam nikdo nebude, aby mohli vtrhnout dovnitř. Když se konečně dočkají, tajně infiltrují do bytů a nastražují falešné důkazy na místa, kde by je nikdo nehledal. Rozmístili celkem tři zkrvavené nože, fotky zabíjených lidí v muzeu a ukradené, méně cenné artefakty. Fletcher jim nařídil, aby fotky, které nafotili před muzeem, odvezli na stanici BLEU, ale zabijáci mají lepší nápad. Nechtějí, aby policie zatkla členy Hardingova týmu hned, chtějí je totiž vydírat a získat z nich nějaké peníze.

Každý z členů týmu dostává anonymní telefonát, ve kterém je kdosi zve do Red Duke, baru v bohaté části města. Prý se tak dozví informace o tom masakru v muzeu, a hlavně kdo za ním stál. Záhadný muž také říká, aby se podívali zvenku na své dveře – je tam nalepena obálka, ve které jsou usvědčující fotky zachycené před muzeem. Členové týmu se tak snadno nechávají přemluvit a rychle vyráží do onoho baru. Jakmile opouští své domovy, zabijáci kontaktují BLEU a média a říkají jim, kde hledání teroristé bydlí. Úderné jednotky Bauhauské bezpečnostní stráže vtrhávají do určených bytů, ovšem zločince zde nenachází. Místo toho tu je však spousta usvědčujících důkazů.

Red Duke je velký, dobře zařízený luxusní bar v centru města. Nikde není žádná uniformovaná hlídka BLEU, ovšem je tu několik policistů v civilu. Členové týmu se chovají co nejméně podezřele. Usazují se k jednomu stolu a objednávají si pití, zatímco čekají, až k nim ten záhadný muž přijde. Náhle barman tlumí hudbu a dává nahlas jednu z televizí, na kterých se promítají zprávy. Běží zrovna živá reportáž z místa policejního zásahu. Členové týmu tak vidí, že byt jednoho z nich, Hanka Shearera, je prohledáván policisty a obklopen reportéry.

Zrovna je vidět, jak desetičlenný tým Bauhauské bezpečnostní stráže proráží dveře a vniká dovnitř, zatímco bezhlavě střílí z brokovnic. Za takovéto brutální jednání ve skutečnosti může Fletcher, který podplatil velitele zásahu, aby jeho tým nejdříve střílel a až potom se ptal. Po několika minutách je vidět, jak velitel zásahu říká, že uvnitř bytu nikdo nebyl, ale že jeho policisté našli spousta důkazů.

Do baru náhle přichází malé děvče, které jde přímo ke stolu, kde sedí zaražený členové Hardingova týmu. Podává jim obálku a odchází pryč. Uvnitř obálky je několik usvědčujících fotografií a dopis, ve kterém se anonym omlouvá, že nemohl přijít. Vysvětluje, že jeho dcera je velmi nemocná a potřebuje drahou operaci, kterou si ale nemůže dovolit, protože je chudý. Píše, že jednou v noci šel kolem Muzea venušského dědicství a když viděl, že se kolem něj podezřele pohybuje skupinka mužů, nafotil ji fotoaparátem, který měl náhodou u sebe. Vyfotografoval také to, jak do muzea násilně vniká a po nějaké chvíli zas uniká ven. Potom prý čekal pár dalších minut, aby zjistil, co se bude dít a v tu chvíli zahlédl, jak dovnitř jde trojice dalších mužů a poté vychází ven, umazaná od krve.

Anonym píše, že věří, že členové Hardingova týmu za noční masakr v muzeu nemohou. Zrovna prý v televizi viděl reportáž a uvědomuje si, že bauhauská policie podezřívá nesprávné osoby. Když tedy členové týmu ukradli nějaké cenné artefakty, jistě mají peníze a mohou tak odplatit své hříchy, když mu dají 500.000 Kardinálských korun. Ty chce použít na zaplacení operace své dcery. Za to jim předá negativy fotografií, takže tým bude mít očistující důkaz. Tu polovinu milionu chce v neoznačených bankovkách, v černém kuffíku z obchodu Jaeger's. Jakmile budou mít peníze připraveny, dá jim instrukce, kde má dojít k výměně. Mají prý čekat u veřejného telefonu v bufetu Howling Monkey, zítra o půlnoci jim prý zavolá.

Jakmile si členové týmu dočítají dopis, rychle jim dojde, že musí chytit tu dívku, která jim ho přinesla. Ona je jediná, která toho anonyma viděla. Vybíhají ven z baru a dívku snadno dohání a obklíčují. Vyhrožováním a

úplatky ji nakonec přemlouvají, aby promluvila. Prý tu obálku dostala od vysokého bledého muže v kabátě. Jedinou jejich možností, jak se očistit, je vypořádat se s tím vyděračem. Poté se vypyávají barmana a ten se přiznává, že jistý vysoký bledý muž v kabátě mu zaplatit, aby monitoroval všechny zpravodajské relace a jakmile zahlédne reportáž o zásahu policie, má ji dát hlasitěji.

Členové týmu pak jdou do obchodu Jaeger's a kupují požadovaný kuffík. Chtějí zjistit co nejvíce a proto se snaží kontaktovat Hargrova. Nachází jeho adresu a jdou k němu domů, ale vypadá to, že v bytě nikdo nebyl již několik týdnů, což je velmi podezřelé. Poté tedy odchází do bufetu Howling Monkey. Zde hraje hudba a je tu mnoho mladých lidí, nikde žádný podezřelý agent. U veřejného telefonu je zrovna nějaká žena, tak ji musejí mírným násilím přesvědčit, aby odešla pryč. Za pár minut volá vyděrač. Říká, aby šli do chudinské čtvrti, kde je park s velkou budovou Community Aquatic Recreation Center, což je starý opuštěný plavecký bazén. Mají tam být do půl hodiny, i s penězi, jinak prý odevzdá fotografie policii.

Tým se tedy ihned vydává na cestu. V chudinské čtvrti je velká koncentrace policistů, takže pohyb tam je velmi nebezpečný. Nakonec se jim ale povede v pořádku proniknout do budovy. Je zde asi 30 metrů dlouhý bazén, s vlašnou špinavou vodou. Je osvětlen pouze tento bazén, zbytek haly zůstává ve tmě. Z neosvětleného balkónu pro diváky se náhle ozývá hlas toho muže. Chce, aby šli doprostřed mělkého konce bazénu a jakmile tam budou, mají mu ukázat peníze.

Peníze v kuffíku skutečně jsou, takže vyděrač jde dolů a dostává se tak na světlo. Je to onen vysoký bledý muž v kabátě. Dává jim negativy, bere si kuffík a odchází pryč. Faktem je, že tím vyděračem je Tyson, který vymyslel tenhle falešný příběh o chudém muži, aby odpoutal pozornost týmu od pátrání. Zatímco si Tyson bral od členů týmu peníze, k budově přišli jeho dva komplici, Carlsen a The Nail. Schovali se na vyvýšených pozicích a zamířili k východu své ostřelovací pušky. Nejprve vychází Tyson a dává jim znamení, aby se připravili. Poté vychází členové týmu – a ostřelovači spouští palbu.

Robert Devore a Luc Baer dostávají zásah a padají k zemi. Ostatní členové týmu se ihned vrhají do nejbližších úkrytů. Louis Alfieri je však týmovým sniperem, který má s sebou vždy svoji pušku. Rychle lokalizuje oba střelce a eliminuje je zásahem do rukou – chce je nechat naživu. Tyson se mezitím dal do běhu, ale Alfieri ho trefuje do nohy a Tyson tak padá na zem. Devore a Baer jsou naživu, dostali zásah do ramene a do ruky. Shearer jim stabilizuje jejich poranění, zatímco zbytek týmu zajímá trojici zločinců.

Ihned jsou tvrdě vyslýcháni a celých 500.000 korun je jim odebráno. Nejdříve lžou, nebo neříkají celou pravdu, ale postupně se přiznávají. Říkají, že pracovali sami pro sebe, potom z nich vypadává, že to byli oni, kdo nastražili falešné důkazy do jejich bytů. Potom se přiznávají, že pracovali pro Hargrova, a potom, že Hargrove je ve skutečnosti Fletcher. O tom, že za celou operací stál sám Harding však nic nevědí. Slibují, že očistí jejich jména, když je pustí na svobodu. Všechny důkazy a další uloupené exponáty jsou prý u Tysona doma.

Členové týmu tedy prohledávají nejprve Tysonův dům. Jsou tam všechny důkazy i záznam Fletcherova rozhovoru s Tysonem. Nikde však není nic o Hardingovi, vše vypadá, že to byl Fletcherův plán. Ukazuje se, že setkání probíhalo v baru Konstantine's. Kazety obsahují zmínky o tom, jak si oba muži povídají o účasti členů Hardingova týmu v celé operaci. Tyto pasáže jsou proto ze záznamu raději vymazány – kromě toho, že tím členové týmu očistí svá jména, smyjí ze sebe navíc i odpovědnost za vyloupení muzea.

Dům Stuarta Carlse obsahuje několik starobyklých zbraní a také 45.000 Kardinálských korun. The Nail bydlí ve sklepení jednoho starého domu. Ukazuje se, že The Nail je sadistický maniak, který zřejmě mohl za to krveprolití v muzeu. Na stěnách má hřebíky přibito dvacet párů lidských uší, které získal od mrtvol personálu. Uprostřed bytu je oltář, na kterém je řetězy připoutáno mrtvé tělo ženy. Žena je dobře oblečena a ozdobena ukradenými diamanty. V rukou drží bič z lidského masa a kůže. Před oltářem jsou svíčky a fotografie členů Hardingova týmu. The Nail zřejmě prováděl nějaký rituál, který mu měl pomoci je zabít.

Trojici zločinců tedy pouští na svobodu a spokojeně se vydávají do svých domovů. Jenomže cestou je dostihne hlídka BLEU a zatkne je. Členové týmu jsou odvezeni na policejní stanici, kde jsou vyslýcháni místním důstojníkem. Naštěstí mají u sebe všechny potřebné důkazy, které svědčí, že oni za nic nemohli. Informují, že za vším stáli ve skutečnosti Tyson, Carlsen a The Nail. BLEU tedy žoldněře propouští na svobodu a pátrá po té trojici. Zanedlouho jsou zločinci dopadeni a uvězněni.

Nyní členové Hardingova týmu vědí, že jejich hlavním nepřítelem je Fletcher. Ale neví, kde ho mají najít, protože v tajné laboratoři, do které je poprvé zavezl, se vůbec nevyskytuje. Jakmile se Harding dozvěděl, že jeho akce nevyšla a žoldněři jsou pořád naživu, zavolal si na pomoc samotnou Černou legii – ta vyslala Černého lovcího. Dosud se Harding k takovému činu neodhodlal, protože se obával, že tím na sebe upoutá pozornost Bratrstva. Ale teď, když jeho plány mohou být snadno zmařeny, musí začít riskovat. Úkolem Černého lovcího je najít členy týmu a zabít je. Lovčí je dobrým agentem, který žije v Heimburgu už několik

let, pod jménem Carlos Sobel. Maskuje se za údržbáře, takže má přístup do jakékoliv části města. Kromě toho má další tři záložní identity – pracovník Bauhausu, hlídač v místní katedrále a bezpečnostní agent. Sobel, který se v Heimburgu velmi dobře vyzná, ihned zahajuje pátrání.

Fletcher se mezitím snažil přijít na to, jak aktivovat Morový disk, jak se artefaktu říká. Podle zjištěných informací musí být k jeho vypuštění proveden osm dní dlouhý rituál a obětování. Potom bude Demnogonisův mor vypuštěn. Vypustí se smrtící virus, který se bude šířit vzduchem, ovšem mimo hostitelské tělo dokáže vydržet jen 30 hodin. Za pár hodin rozloží vnitřní orgány hostitele na kaši, což má za následek velmi pomalou a bolestivou smrt. Proti viru neexistuje žádná protilátka, takže jediným řešením, jak zastavit jeho šíření, bude srovnat Heimburg se zemí.

Harding si je toho vědom a proto nechce být ve městě, až Fletcher vypustí ten mor. Kvůli tomu odjel na dlouhou pracovní cestu do Volksburgu, kde je zrovna mezikorporační meeting, na kterém se debatuje o nalezených venušských artefaktech. Harding se chce ujistit, že členové jeho týmu Heimburg neopustí; chce aby je dostal buď Černý lovcí, nebo mor. Přikázal proto, aby všechny telefonní hovory směřující do jeho heimburgské kanceláře byly přepojeny přímo k němu, do Volksburgu. Zanedlouho mu skutečně jeho „kolegové“ telefonují. Informují ho o tom, co všechno se zatím událo. Harding předstírá, že jim chce pomoci a nabízí jim bezpečný úkryt, ve kterém je Fletcher nenajde. Ve skutečnosti je jeho záměrem, aby je dostal na jemu známé místo, na které by potom poslal Černého lovcího. Pro jistotu jim také radí, že se s Fletcherem vždy scházel v baru Konstantine's, takže by bylo dobré, aby začali pátrat tam. Říká jim, aby ten disk našli co nejdříve, protože si Fletcher zřejmě vůbec neuvědomuje, co ukradl.

Členové týmu tedy jdou ihned do baru Konstantine's. Setkávají se zde s jeho manažerem Harmutem Ricouerem, kterého se ptají, jestli náhodou neznal muže jménem Fletcher, a ukazují mu jeho fotografii. Ricouer nezná jeho jméno, ale podle vidění potvrzuje, že sem prý chodil posledních šest měsíců, ale od dob vyloupení muzea zde nebyl už týden.

Pak se ptají barmana Seana Mendenhalla, který si ho podle fotky také pamatuje. Prý se jmenuje Gene, je to student univerzity, který má trochu jiné pohledy na věc. Jednou si prý objednal drink a poloopilý říkal, že jedinou správnou věcí je roztrhat planetu na kusy. Barman se tehdy zasmál, ale Gene mu hrozivým tónem řekl, že se to může stát dřív, než si bude myslet. Potom si prý objednal další pití. Znal se dobře s číšnicí Melissou, která je však už pár dní nemocná.

V baru pracují dvě číšnice – Maureen a Jelka, které Fletchera znají, ale opět jen pod jménem Gene. Před šesti měsíci přišel za Maureen a svedl ji. Měsíc spolu žili, ale před měsícem ji opustil a začal chodit s Melissou. Jelka je kamarádka Melissa a tvrdí, že Gene je gentleman a velmi inteligentní. Prý se s ním chce Melissa vdát – prý není nemocná, ale jen s ním odešla pryč a už se neukázala. Jelka je ochotna členům týmu pomoci v jejím vypátrání, jakmile se dozvěděla, že Melissa může být v nebezpečí.

Jdou tedy do bytu Melissy, který se nachází v desátém patře univerzitní koleje. Normálně se tam dostat nedá, protože v přízemí je vrátnice a její hlídač pouští dovnitř jen ubytované studenty a jejich hosty. Hlídač sice nemá zbraň, ale pod pultem má nouzové tlačítko, kterým do tří minut zavolá policii. Protože však se členy týmu jde Jelka, která zde také bydlí, není to žádný problém. Uvnitř bytu je nepořádek, na stěnách visí fotky Gena a Melissy. Některé jsou focené u baru Konstantine's, jiné u jídelny J. Gustav's Cookery. Tahle jídelna se prý nachází blízko univerzity a chodí do ní chudí studenti. Prý tam Gene často s Maureen a teď s Melissou chodil. V bytě není oblečení ani osobní věci, takže je jasné, že ho Melissa opustila dobrovolně. Pod postelí je krabice s dopisy. Jsou tu dopisy od Gena, poslední z nich je starý tři dny. Píše v něm, aby přišla do apartmánu nad jídelnou a vzala si dost oblečení. Prý s ní chce jet na venkov a prý o tom nemá nikomu říkat.

J. Gustav's Cookery je deset bloků od Konstantine's. Členové týmu se vyptávají personálu, ale ten se s nimi nechce bavit. Po menším úplatku však říká, že Fletcher pravděpodobně bydlí v patře přímo nad jejich jídelnou. Ihned se tam tedy vydávají, jenomže je tu asi 150 apartmánů a na prohledávání všech nemají čas. Navíc by to bylo podezřelé. Jdou tedy za správcem domu Karlem, a ptají se ho, jestli neví, ve kterém bytě Fletcher žije. Karl je však zrovna zdrogovaný, takže jim nedokáže poradit. Dává jim ale klíče ke všem bytům a seznam nájemníků. Karl ani neví, jak Fletcher vypadá, takže týmu nemůže více poradit.

Členové týmu se vyptávají nájemníků a ukazují jim fotku Fletchera. Několik z nich jim povědělo, že ten muž se ve skutečnosti jmenuje Gareth Everton. Bydlí prý v bytě číslo 2-D. Členové týmu tedy opatrně pronikají dovnitř. Byt je tmavý, světla nefungují a okna jsou začerněná, aby nebylo vidět dovnitř. Musí tedy rozsvítit příruční svítilny. Na stole v obývacím pokoji jsou plány muzea i celého města. Je tu také plánek starého průmyslového centra – toto centrum bylo postaveno v dávných dobách, kdy bylo město založeno. Tehdy to ještě byla základna Budovatelů. Jak století plynula, obklopily ho mrakodrapy. Nyní se tedy nachází někde na samém dně města, mezi spodními patry. Pět z budov komplexu je na plánu zakroužkováno.

Byt poměrně zapáchá, všude je cítit hniloba a všude létají mouchy. V zamčeném pokoji je mršina psa, ze které kdosi vyrvál všechny orgány. Ložnice je zamčená, a tak ji členové týmu odemykají pakličkem. Ovšem v zámku byla nastražena silná světlice, která všechny na pár minut oslepila. Zřejmě to byla past na zloděje, ovšem Fletcher tu nyní není, takže nemá význam. V ložnici je spousta knih o Venuši, jsou zde díla Hargrova a i jeho životopis. Fletcher je zřejmě četl, aby se za něj mohl věrohodně vydávat. Je tu také krabice s účty, mezi nimi je rok starý záznam o platebním kontraktu s realitním makléřem. V záznamu je uvedena adresa jedné budovy v onom starém průmyslovém centru. Na protější zdi od postele je přes dvacet děr od malorážních kulek a také zářezy od vrhacího nože. Pod postelí je zaschlou krví napsáno „Freedom from Death“, „Oblivion is the Way“ a tak podobně. Dokazuje to, že Fletcher je buď kacír, nebo blázen.

Gerard Fletcher byl vždy blázen, schizofrenik, nihilista, který nesnášel lidi okolo sebe. Chtěl všechny zničit. Když ho však před nedávnem zasáhla Duše Temnoty, stal se kacířem. Duše Temnoty z šílence udělala kontrolujícího se chladnokrevného a zákeřného maniaka. Fletcher od těch dob ovládá Černou symetrii – různá kouzla, kterými ovlivňuje mysl. Fletcherovo pravé jméno je neznámé, dokonce ani on sám ho už neví. Je to expert na získávání nových identit, klidně by z něj mohl být nejlepší herec.

Jako Gene svedl Maureen a potom Melissu. Identitu Gena neměl rád, protože byla příliš slabošská, ale když mu Harding dal za úkol ukrást Morový disk a vypustit mor, uvědomil si, že může využít své kontakty, které navázal jako Gene. K vypuštění moru je totiž třeba lidská oběť – a tak vybral Melissu. Předávkoval ji drogami a zhypnotizoval, takže byla ochotna udělat vše, co ji přikázal, dokonce i umřít. To byl jeho poslední krok k vypuštění Velkého moru.

Fletcher si koupil budovu opuštěného továrního komplexu, aby mohl provést ten rituál. Protože je na dně města, kde žijí bezdomovci a gangy, nikdo se sem neodváží, dokonce ani jednotky BLEU. Panuje tu věčná tma, protože vysoké mrakodrapy sem vrhají své stíny. Rituál musí být totiž proveden ve tmě. Fletcher ví, že prastará civilizace vytvořila Morový disk jako mocnou biologickou zbraň pro nejhorší případy.

Členové Hardingova týmu přicházejí na místo právě včas. Tovární budova nemá žádné stroje, ty byly dávno prodány do šrotu. Uvnitř hlavní haly je pouze kruh z metr hlubokého a dva metry širokého příkopu, který má 25 metrů v průměru. Příkop je naplněn smůlou a pryskyřicí, která je zapálena a tvoří tak efektivní ohnivou stěnu. Uprostřed kruhu leží mrtvé tělo Melissy, která byla obětována už před třemi dny. Tělo bylo roztrháno Kurátorem, kterého Fletcher vyvolal, aby mu pomohl s rituálem a zároveň ho během něj chránil. Podlaha v kruhu je pokreslena obrazci a symboly směsí bylin, rozdrobených minerálů a Melissinou krví. Fletcher klečí nad tělem, svlečen do půl těla. Nyní mu jen zbývá, aby pronesl zaklínadlo, probodl se a padl na Morový disk. Poté bude stačit, aby Kurátor vzal jeho stehenní kost a rozbil s ní safír – mor pak bude vypuštěn.

Fletcher má u sebe pro všechny případy brokovnici HG-14, v pouliční variantě. V pozadí stojí Kurátor vyzbrojený Kurátorovým mečem a Morovou pistolí. Kolem něj stojí skupinka šesti Požehnaných legionářů. Členové týmu moc dobře vědí, že nemají moc času a proto útočí. Hyena Hollister svým kulometem lehce likviduje všechny Požehnané legionáře. Kurátor ihned opětuje palbu, ovšem brzy je zabit několika výstřely do hlavy, o které se postaral Louis Alfieri a jeho ostřelovací puška.

Fletcher vidí, že nyní rituál nemůže dokončit, protože Kurátor je mrtev. Bere tedy svoji brokovnici a safír, kterého se mu podařilo z Morového disku vysunout, a snaží se utéct pryč. Všechny jeho plány jsou zničeny, ovšem ještě se může pokusit provést rituál jindy a na jiném místě. Nemá ale kam utéct a proto je týmem rychle dostižen. Střílí po něm, ale je tak rozrušen, že nedokáže nikoho trefit. Dochází mu munice a členové týmu ho obkličují. Fletcher padá na zem, je úplně mimo. Členové týmu se ho vyptávají, ale on nic neví, jako by ztratil paměť. Je tedy odveden před Inkvizici a Morový disk je vrácen do muzea.

Členům týmu je provolávána sláva, jsou to nyní hrdinové Heimburgu. Harding se vrací do města a předstírá, že je velmi spokojen s počínáním svých žoldnéřů. Odvolává Černého lovcího, protože již sestavil nové plány. A k jejich dokončení bude opět potřebovat svůj tým...

Od poslední události uplynul již měsíc. Harding se rozhodl, že Heimburg je možné zničit jen brutální silou. Jeho tajní agenti pracují již měsíce na všech místech ve městě – vyvolávají výtržnosti, sabotují elektrickou síť a vodovody. Černá legie navíc přitvrdila v útocích na Pyramidu, takže Bauhaus a Bratrstvo potřebují stále více vojáků a vojenského materiálu.

Po incidentu v Muzeu venušského dědictví se Bratrstvo rozhodlo, že všechny artefakty z Pyramidy přemístí do katedrály, kde budou zničeny. Kardinál totiž rozhodl, že jsou příliš nebezpečné pro to, aby byly zachovány. Harding mezitím procestoval celou Venuši ve snaze získat od Černé legie nějakou podporu. Podařilo se mu sehnat staré mapy Heimburgu, které se mu budou jistě hodit.

Harding stále pozoruje hrdinné členy svého týmu. Jejich telefony jsou napojené na odposlech, v jejich bytech jsou instalovány nejmodernější štěnice Kybertroniku a tajní agenti je pozorují na každém kroku. Tito agenti se maskují za členy BLEU, aby získali důvěryhodnost. Kdyby se nějaký člen týmu rozhodl město opustit, agenti by ho zastavili a vysvětlili by mu, že nesmí odejít, dokud nebude celý případ vyloupení muzea objasněn. Tak Harding žoldněře udržuje ve městě.

Tajní agenti také o žoldněřích rozšířili fámy o tom, že jsou zrádci. Díky tomu žoldněři rychle přišli o všechny své kontakty, které si za tu dobu udělali. A nikdo jiný s nimi nechce mít nic společného. Harding chce přimět členy týmu, aby pronesli do katedrály bombu a nechali ji vybuchnout. Plán má sice malou pravděpodobnost úspěchu, ale alespoň odláká pozornost bezpečnostních sil Bratrstva od pravého Hardingova plánu.

Harding jednoho dne kontaktoval své žoldněře a domluvil si s nimi schůzku. Přikázal přitom svým agentům, aby dočasně zastavili pronásledování – žoldněři nesmí získat žádné podezření. Harding dorazil na smluvné místo i s ženou jménem Christine Swannová. Je jí už po čtyřicítce a na první pohled vypadá, že pracuje u armády. Oba mají u sebe skryté pistole, pro všechny případy. Swannová má u sebe doklady, že je občan Kapitolu a voják. Swannová je prý členem neoficiální organizace, která byla založena, aby vykořenila Temnotu z Heimburgu odhalením všech lidí, kteří byli zkorumpováni Temným pokušitelem.

Harding má důvodné podezření, že mnoho vysokých bezpečnostních činitelů a důstojníků korporací bylo zasaženo Temnotou a proto se jim nedá věřit. Cílem je jejich odhalení a usvědčení. Harding říká, že Swannová mu pomáhá koordinovat tyto operace a že dohlíží nad každodenním chodem této tajné společnosti, která se jmenuje Stínová Sentinelové. Sentinelové prošli prověrkou Bratrstva, která měla potvrdit, že nejsou zasaženi Pokušitelem. Všichni bez problémů obstáli.

Od těch dob, co Temnota pronikla do každé vrstvy společnosti, však musí Sentinelové zůstat v utajení dokonce i před korporacemi. Jen Bratrstvo ví o jejich existenci. Sentinelové se pokaždé schází v katedrále, protože to je jediné čisté místo, kde kacířství neexistuje.

Harding chce, aby žoldněři pro Sentinely provedli několik menších výpomocí. Zítřejší plánují útok na majora Issace, bauhauského důstojníka s velkými vazbami k Bratrstvu a politice, který sympatizuje s Černou legií. Oficiální bezpečnostní agentury nemohou být nasazeny, protože by ho mohly zbytečně vyplašit. Je to tedy práce jen pro Sentinely. Útok se bude účastnit Harding i Swannová osobně.

Harding vysvětluje, že Issacs je zrádce, slyšel to prý od jistého svědka, který nyní už nežije. Harding chce nenápadně proniknout do jeho bytu, když ještě bude spát, najít důkazy, že je zrádce a případně ho na místě zlikvidovat. Když se ukáže, že je nevinný, nechají ho však Sentinelové být a stejně tak nenápadně zase odejdou.

Zítřejší ráno se mají žoldněři dostavit do katedrály, kde už bude čekat Harding a Swannová. Žoldněři souhlasí a odchází domů. Chtějí si ale ověřit, jestli je to všechno pravda. A chtějí také prověřit Swannovou. John McCoomb zjistil od svých přátel z Bratrstva, že všechno souhlasí. Harding je ve skutečnosti jediným členem Sentinelů, který nemá za úkol pátrat po Temnotě. McCoomb však netuší, že Harding ve skutečnosti Sentinely založil, aby vypadal důvěryhodně v očích Inkvizice Bratrstva.

O Sentinelech ví jen nejvyšší představitelé Bratrstva. Bratrstvo moc dobře ví o kacířích, kteří se v Heimburgu vyskytují, ale nemá dost síly je všechny prověřovat. Je příliš zatížené ochranou Pyramidy. Bratrstvo proto souhlasilo se založením Stínových Sentinelů, ve kterých vidělo velkou pomocnou ruku. Navíc, kdyby něco Sentinelové pokazili, Bratrstvo může popřít jakoukoliv účast na operaci. Bratrstvo pak také bylo rádo, když se Harding zavázal, že najde externího sponzora. Na oplátku mu nabídlo katedrálu jako centrum jeho operací.

Swannová má v záznamech Kapitolu mnoho pochval a vyznamenání. Bydlí v malém bytě v kapitolské enklávě. U Hardinga pracuje jen dočasně – předtím totiž pracovala pro protiteroristickou jednotku Alpha Force. Když ji McCoomb pronásledoval, aby zjistil, kde přesně bydlí, Swannová si ho všimla a zastavila ho. Byla velmi naštvaná, ale McCoomb ji vysvětlil, že je to standardní postup při prověřování nových osob.

Další den je sraz v katedrále. Všude chodí pětičlenné týmy Trooperů, které hlídají okolí. Katedrála je obklopena hradbou s velkou bránou, která ji odděluje od okolního města a všech jeho problémů. Katedrála samotná je pokryta kulometnými stanovišti, raketometnými bateriemi a radary. Tyto systémy jsou zamaskovány za sochami a chrlíči. Zbraně jsou v katedrále zakázány. Všichni, kteří vstoupí na území, jsou prošacováni. Další prošacování je u vstupu do katedrály samotné. Všechna zavazadla a zásilky jsou také prohledány. Nalezené zbraně jsou zabaveny a už nejsou vráceny. Jedinou možností, jak vstoupit ozbrojen, je mít speciální povolení od Bratrstva. Tato bezpečnost však není normálně obvyklá, byla přijata jen kvůli zvýšené agresivitě uvnitř města.

Harding zavedl žoldnéře do postraní kaple. Průchod je souběžný s hlavní lodí a po obou stranách je lemován neoznačenými dveřmi. Do jedné dveří Harding a jeho tým vstupují. Místnost je strohá, je zde pouze dřevěný stůl a deset židlí a na stěně visí obraz Kardinála. Porada konečně začala. Harding řekl vše, co o Issacsovi ví – je mu už po třicítce, bydlí ve svém bytě sám, nemá manželku. Pracuje dlouho do noci a poté chodí do baru popíjet se svými přáteli z armády. Nerad si dělá nepřítele a je schopen se bavit i s lidmi z nižší společnosti. Nebyl v bojové službě už osm let, v současné době je přidělen k místním jednotkám BLEU. Jeho byt se nachází v pátém podlaží budovy určené pro ubytování důstojníků Bauhausu. V pátém podlaží je šest dalších bytů.

Žoldnéři dostanou jen lehké palné zbraně. Cílem mise je primárně najít důkazy o Issacsově kacířství. Budova je dobře hlídána, stojí v klidnější části města. Všechny dveře jsou zamčeny, ale vrátný otevírá hostům a poslíčkům. Tento hlídač je vyzbrojen pistolí, ale už sedm let nevystřelil. Pod stolem má však tlačítko alarmu, kterým může přivolat pomoc, která přijede za sedm až osm minut. Issacs bydlí v bytě číslo 513. Je tam pět výtahů a dvoje schodiště. Kdyby došlo v bytě k přestřelce, sousedé to zaregistrují a zavolají pomoc. Dva z nich jsou také ozbrojeni, takže mohou dělat problémy.

Dveře jeho bytu mají dva zámky. Když je doma, jsou chráněny ještě třemi dalšími, které nelze nijak odemknout. Byt má jídelnu kombinovanou s obývacím pokojem, kuchyni, koupelnu a dvě ložnice – jednu z nich používá jako kancelář. Pod stolem má trezor s dokumenty, které pojednávají o obraně Heimburgu – rozmístění jednotek, skladišť, informace o velikosti záloh a podobně. Ke všemu je také fotodokumentace. Doma má také hotovost 235.000 Kardinálských korun a letenku na Lunu. Kromě toho má také falešné dokumenty, které říkají, že je kapitolským obchodníkem.

Harding ví, že ve větrací šachtě v koupelně je ukryta vysílačka Černé legie s dlouhým dosahem a kniha kódu Černé legie. Tyto věci tam totiž Harding osobně nastražil, aby si žoldnéři, až to objeví, mysleli, že Issacs je skutečně kacířem. Harding přikazuje, že pokud budou nalezeny jakékoliv důkazy o kacířství, má být Issacs ihned na místě zabit – kdyby byl totiž předveden před soud, díky svým konexím by se z toho jistě vyvlíknul. Cílem Sentinelů není přivádět kacíře na policii, ale zabít je.

Večer je operace zahájena. Robert Devore deaktivuje elektrinu v celé budově. Tým maskovaných Stínových Sentinelů poté proniká do přízemí budovy a odzbrojuje vrátného. Ten se snaží přivolat pomoc alarmem, ale ten nefunguje. Tým postupuje po schodech do pátého podlaží, proniká do méně zabezpečeného sousedního bytu, který se ukazuje být prázdným, a po venkovní římsě přelézá do okna bytu číslo 513.

Issacs je na místě a tvrdě spí. Sentinelové zabírají všechny nalezené dokumenty a peníze. Louis Alfieri nalézá ve větrací šachtě vysílačku Černé legie – důkaz o tom, že Issacs je kacíř. Swannová tedy neváhá a jednou ranou z tlumené pistole Issacse zabíjí. Poté celý tým uniká stejnou cestou, jakou sem přišel.

Ještě tu noc Harding opět volá svým žoldněřům – prý jde do tuhého. Tajný sklad zbraní Stínových Sentinelů byl odhalen a napaden Černou legií. Tým, kterému velel Harding a Swannová, byl zrovna na místě a utrpěl těžké ztráty. Harding říká, že někdo ze Sentinelů musí být zrádce a že žoldnéři jsou proto jediní, kterým může věřit. Úkolem žoldněřů je odnést nějaké zdravotnické potřeby pro tým pod vedením Swannové, který se ukryl na jiném místě.

Skutečnost je ovšem taková, že Harding sám zavedl tým Sentinelů do léčky. Přesvědčil je, že útočí na skladiště zbraní Černé legie, které je chráněno Mishimou. Ve skutečnosti bylo skladiště prázdné – kromě mnoha Černých legionářů. Polovina Sentinelů zemřela, aniž by stačila jedinkrát vystřelit, zbylí utekli do systému stok pod městem. Cílem této Hardingovy zrady bylo vytvoření důvodu, aby žoldnéři donesli do katedrály bombu, aniž by však o tom sami věděli.

Harding na žoldnéře vyčkává na smluveném místě a poté je odvádí do stok. Je oblečen v bojovém brnění, má poraněnou hlavu, a je vyzbrojen brokovnicí M516D umazanou od krve. Žoldnéři lezou po čtyřech žebříkách do hlubokého podzemí. Zde je tajná místnost, která je čistá a dobře osvětlená. Zde hlídají tři Sentinelové, zatímco dalších sedm mužů a žen leží zraněných na provizorních lůžkách. Harding říká, že bezpečnost Sentinelů byla prolomena – teď po nich pátrá BLEU i Černá legie. Swannová se také účastnila útoku a nyní je ukrytá poblíž katedrály i s jejím týmem. Harding chce, aby ji žoldnéři donesli zdravotnické potřeby pro vyléčení zraněných, protože do nemocnice z důvodů extrémního utajení nemohou.

Harding dává žoldněřům dvě dřevěné krabice lékařských potřeb. Uvnitř každé jsou sterilní sáčky léčiv a nástrojů, a také nádrže s kyslíkem. Vše je zapečetěné, aby byla zachována čistota. Harding poté krabice zamyká. Klíč k nim má už jen Swannová. Na krabicích je nápis „lékařské zásoby“ a pečeť bauhauské inspekce. Žoldnéři mají krabice donést do postranní kaple, kde si je zamaskovaná Swannová vyzvedne. Úsvit bude za pár hodin, takže si žoldnéři musí pospíšet.

Krabice jsou dřevěné, ovšem uvnitř jsou stěny potaženy hliníkovou fólií, aby je detektory nemohly prozkoumat. V krabicích nejsou lékařské zásoby, ale dvě bomby schopné zničit celou katedrálu. Balíky s lékařskými věcmi obsahují koncentrovanou výbušninu a nádrž s kyslíkem ji udržuje v tekutém stavu. Detonátor bomby je ukryt ve zdvojeném dně krabice. Harding může bomby dálkově odpálit, ale je tu také časovač, který je odpálí někdy během ranních bohoslužeb, kdy je uvnitř katedrály nejvíce lidí. Bomba je pojištěna proti pyrotechnikům – když se jí někdo snaží zneškodnit, exploduje a zničí 20 městských bloků.

Harding sice může nechat bomby dálkově vybuchnout, ale jakmile jsou uvnitř katedrály, zdi blokují signál vysílače, o čemž Harding neví. Vše je ale pojištěno časovačem, takže bomby stejně explodují. Swannová ani žoldnéři nevědí, co je uvnitř krabic a nemají sebemenší podezření.

Ranní bohoslužba je plná lidí – od bezdomovců po nejvyšší představitele korporace. Troopeři všechny prohledávají, Věštcí zas pomoci Umění zkoumají čistotu mysli. Žoldnéři tímto testem procházejí, protože oni sami nevědí, co vlastně nesou. Troopeři žoldnéře zastavují kvůli těm krabicím, ale ti vysvětlují, že nesou dary pro válečnou operaci. Troopeři si tedy poznačují jména žoldnéřů a popis jejich daru do seznamu a pouští je dál.

Dnešní bohoslužba je výjimečná – z Luny přiletěl Strážce Umění, Bratr Michael. Bude kázat o tom, co se v poslední době děje, hlavně tedy o Druhé pečeti zkázy a nárůstu kacířství po celé Venuši. Swannová čeká v postranní kapli. Je v převleku, takže ji žoldnéři nejdříve nemohou poznat. Přebírá od nich krabice a už se je chystá otevřít. V tu chvíli však do kaple přichází Michael, který získal podezření. Náhle upadá do třesu a padá na kolena, jeho mysl zaregistrovala velkou koncentraci zla.

Ihned ho obklopil dav lidí, aby zjistil, co se stalo, ale Michael se zas postavil a dav zahnal. Ihned byla na místě jeho osobní garda. Michael chce vědět, co je uvnitř krabic a tak je Swannová otevírá. Všichni zjišťují, že uvnitř jsou bomby. Michael jim přikazuje, aby ji zneškodnili, zatímco on nařídil evakuaci hlavní lodě. Žoldnéři vysvětlují, že nevědí, co nesli, že jsou zapleteni v nějaké tajné operaci, o které nevědí. Michael prozkoumává jejich mysl a ví, že říkají pravdu. Luc Baer není schopen bomby zneškodnit, protože na něj jsou příliš složité. Experti Bratrstva tedy bomby deaktivují pomocí Umění. Žoldnéři a Swannová teď musí vysvětlovat Inkvizici hodně věcí.

Výslech žoldnéřů probíhá sedm hodin. Jsou v oddělených výslechových celách, každý z žoldnéřů říká celý příběh, od průzkumu džungle a nalezení Pyramidy až po přinesení krabic do katedrály, třem různým Inkvizitorům. Inkvizitoři nakonec odhalují spojitost s Hardingem a vším okolo něj. Je jim jasné, že Harding mohl za všechny ty tajné sabotážní operace a že je posedlý Temnotou. Dozvídají se také o Stínových Sentinelech a o pravém důvodu jejich vzniku. Zjišťují, že žoldnéři jsou skutečně nevinní, že o ničem nevěděli, a tak je propouští. Z okamžitou platností vyhlásují pátrání po Randallu Hardingovi a nabízejí odměnu 500.000 Karadinálských korun za jeho dopadení.

Hardingův plán byl zmařen, ale počítal s tím. Má poslední šanci, jak zničit katedrálu – vyvolat v ulicích Heimburgu otevřenou válku. Z prastarých map města, které získal, se dočetl o zapomenutém systému podzemních stok, který zasahuje i pod katedrálu. Když do stoky umístí výbušninu, katedrála bude zničena.

Ihned začal přesunovat jednotky Černé legie, které získal od Apoštolů, do stok, zatímco kacířské buňky byly připraveny udělat cokoliv na jeho příkaz. Hodinu po západu slunce týmy Centurionů provedly útoky na rozvodné sítě elektřiny, vody a telefonní kabely. Voda byla otrávena psychoaktivními drogami. Celé město tak bylo odříznuto od zbytku planety a uvnitř jeho samotného se rozhořel ještě větší chaos, než jaký to byl dosud.

Ve stejnou dobu začal v džungli největší útok Černé legie na Pyramidu. Kdo vyhraje, to záleží na tom, jestli bude katedrála stát nebo ne. Když bude zničena, Bratrstvo přijde o podporu a Druhá pečeť zkázy bude znovu prolomena.

Všichni civilisté se schovali do svých domovů, výtržníci a zloději vyšli ven rabovat. V některých částech města jednotky BLEU střílí na všechno, co se hýbe. V jiných částech města je síla výtržníků tak velká, že jsou jednotky BLEU snadno poraženy. Snipeři Černé legie se skrývají všude a střílí po všech, kteří nosí uniformu. Černí legionáři bojují taktikou spálené země – likvidují všechny budovy, na které narazí. Zůstává po nich jen hromada trosek a oheň požárů je jediným zdrojem městského osvětlení...

Přesto nemohou tito Hardingovi služebníci vyhrát – Heimburg má velké vojenské rezervy. Ale Harding ani nechce vyhrát, chce odpoutat pozornost od svého plánu umístit bomby pod zem. Černá legie útočí na zvláště důležité cíle – nemocnice, školy a obchodní centra. Jednotky BLEU i armáda se k těmto budovám stahují, aby je bránily do posledního muže.

Hodinu před vlastním plánem nechává úmyslně Harding jednoho svého vojáka chytit inkvizicí. Voják sice neví o Hardingově tajném plánu, ale má říct, že Černá legie chce zaútočit na leteckou základnu a skladiště Bratrstva. Tyto cíle leží na předměstí města, daleko od katedrály. Bratr Michael a jeho armáda odešli bránit tato stanoviště. Katedrála nyní přišla o schopné Mystiky, takže není nikdo, kdo by odhalil aktivitu v podzemí. Harding nyní začal umisťovat bomby. Letecká základna je skutečně napadena a síla Černé legie zaměstnává Michaela a jeho vojáky po delší dobu.

Hrdinové, podporovaní Swannovou, se snaží najít Hardinga, ale marně. Prý odletěl na služební cestu. Swannová nemůže uvěřit tomu, že celou dobu pracovala pro největšího zrádce v dějinách lidstva. Během pátrání nachází žoldněří tým tajných agentů, který pro Hardinga pracuje. Došlo k přestřelce, ve které však zvítězili žoldněři. Prohledali mrtvá těla agentů a našli u nich ručně nakreslené mapy podzemních stok – byla tam zanesena i tajná skryš Sentinelů. Tyto mapy byly odevzdány úřadům, ale ty nemají čas Hardinga hledat, jsou příliš zaměstnané řízením armády a policejních jednotek ve městě.

Během dalšího pátrání našli žoldněří tým Sentinelů, kterému předtím velela Swannová. Všichni byli mrtví – střeleni do zad z brokovnice. Žoldněři se vydávají do ulic města, aby našli Hardinga, ovšem Swannová s nimi nemůže jít – chce shromáždit všechny zbylé Sentinely.

Ve městě zuří jedna velká bitva. Rozbouřené davy a pouliční gangy rabují, co se dá. Protože pouliční osvětlení nefunguje, Bauhaus osvětluje noční oblohu světlicemi a do ulic střílí z minometů bomby naplněné paralyzujícím plynem.

Černá legie zablokovala všechny ulice, zničila mosty a zahradila tunely. Ihned střílí po všech vozidlech, které zahlédne. Letecká doprava je omezena, pouze Bauhaus a Bratrstvo mají povolení létat nad heimburským vzdušným prostorem. Všechny ostatní letouny jsou sestřeleny. Žoldněřům nezbyvá nic jiného, než se vydat na cestu pěšky.

V jedné z budov náhle zaslechnou křik, chvíli poté vyjde Razid, který za vlasy táhne ženu, v druhé ruce drží Nazgaroth. Žoldněři ho koncentrovanou palbou udolávají a ženu tak zachraňují. Žena jim za odměnu ukázala bezpečnou zkratku do centra města.

Žoldněři během další cesty narazili na dva gangy, které byly zrovna zapletené ve vzájemné přestřelce. Vůdce jednoho gangu prozradil, že ten druhý gang se spojil s Černou legií. Žoldněři souhlasili, že pomohou zničit tento kacířský gang. Když byl nepřátelský gang konečně zničen, vůdce vítězného gangu nabídl žoldněřům pomoc – vyšle do ulic své lidi, aby pátrali po Hardingovi.

Žoldněři pokračují v cestě, ovšem dochází k další minometné palbě ze strany Bauhausu a celá ulice se zaplňuje jedovatým plynem. Žoldněři se tedy schovávají do nejbližšího domu, kde jsou již ukryti bezdomovci. Ti okamžitě začnou žebrot a tak jim žoldněři dávají nějaké jídlo. Na oplátku mají slíbenou pomoc v pátrání po Hardingovi. Když střelba skončila a plyn se rozptýlil, žoldněři vyšli na další cestu.

Na střeše jedné budovy ležel Centurion – ostřelovač, který střílel po všech lidech na ulici. Budovu nebylo možné obejít a tak se žoldněři vydali Centuriona zabít. V budově našli pětičlennou rodinu, ze které Centurion udělal své rukojmí. Centurion byl zabit a rodina osvobozena. Tým se poté vydal zpět do ulic.

Na jedné z ulic nouzově přistála poškozená bauhauská stíhačka Raven. Její pilot byl v bezvědomí a tak nemohl opustit kokpit. Stíhačku ihned obklíčila skupina legionářů a chystala se pilota dorazit. Žoldněři však přiběhli na scénu, legionáře postříleli a vyprostili pilota ven. Hank Shearer se o pilota postaral a přivedl ho zpět k vědomí. Pilot jim za odměnu slíbil, že jim pomůže najít Hardinga.

Tým pak pokračuje dál a vidí, jak z jednoho kanálu vylézá kacíř. Je jasné, že Černá legie používá podzemní stoky k bezpečnému průchodu sil. Tým tedy ihned varuje nejbližší bauhauskou jednotku a pokračuje v cestě, ovšem je překvapen super-těžkým tankem GBT-49 Grizzly, který se vyřítí zpoza domu a plnou rychlostí jel po ulici, přičemž svými pásy ničil všechno, co se mu postavilo do cesty. Žoldněři tanku na poslední chvíli uskakují. Grizzly pak naboural do protější budovy, která se na něj zřítila a zastavila ho. Žoldněři tank šli prozkoumat a zjistili, že jeho posádka je mrtvá – přežil pouze řidič, který však byl zasažen Černou symetrií a dohnán k šílené zuřivosti. Řidič je tedy zabit a na jeho místo sedá Hyena Hollister, který má jisté zkušenosti s řízením tanku.

Žoldněři nyní pokračují v cestě, schovaní v pancéřovém trupu tanku, takže žádný legionář jim nemůže ublížit. Nakonec se žoldněři dostávají k cíli své cesty – Hardingově podzemní skryši, ve které se s ním nedávno setkali. Do skryše vedou tři chodby, ve všech třech je nastražena dvojice drátků přes cestu. První drátek odpálí oslepující světlici, druhý pak granát.

Žoldníci však tyto nástrahy obcházejí a vchází do místnosti, kde jsou však napadeni dvojicí kacířů. Kacíři jsou však snadno eliminováni. Na podlaze leží další mrtvolky Sentinelů, všichni byli zastřeleni brokovnicí. Na stole leží mapa, na které je vyznačeno dalších sedm podobných místností plus čtyři velké haly, které jsou označeny jako „portál“. Tato mapa je nejpřesnější mapou města, jaká kdy byla nakreslena. Jsou v ní zakresleny i nejspodnější tunely z dob, kdy ještě Heimbουργ nestál, kdy byla Venuše terraformována.

Žoldníci se vydávají do stok, chtějí prozkoumat ty další místnosti a haly. Protože se celé podzemí hemží Černými legionáři, žoldníci si oblékají jejich brnění, aby alespoň na první pohled vypadali jako oni. Cestou potkávají skupinku Illianiných dětí, která právě sabotovala vodní čističku. Skupinka není vyzbrojena a žoldníci ji proto snadno likvidují.

Ve všech chodbách jsou nástrahy – dráty přes cestu, propadliště, miny a kouřové náložky. Ve větších chodbách jezdí trojkolky Černé legie, na každé z nich za sebou sedí tři Černí legionáři. Tato malá vozidla nejsou vyzbrojena ani opancéřována, ovšem posádka má zbraně. Některé trojkolky za sebou táhnou vozíky pro transport dalších vojáků. Žoldníci v několika chodbách nacházejí ukryté uprchlíky z povrchu. Ti jsou však natolik vyděšeni, že nejsou ochotni v čemkoliv pomoci.

Konečně žoldníci nachází první portál – je to portál Demnogonise, propojen s jednou z jeho nejmocnějších citadel ve Sluneční soustavě. Portál je jednorůchodový a samovolně zmizí za 24 hodin – většina jednotek se totiž už přesunula. Portál je obklopen hromadou mrtvol, obětí nutných k otevření portálu. Několik desetiletí po objevení První pečeti zkázy na Neru přišla Černá legie na Venuši a vytvořila zde podzemní portál, který vedl přímo na Nero. Byl tvořen vysokým obloukem z černého kamene a byl schopen přenášet celé oddíly pěchoty a tanky. Bratrstvo ho však našlo, zapečetilo a kamenný oblouk svrhlo. Když se ale o několik let později objevil Demnogonis, našel portál a znovu otevřel ho. Od těch dob zůstal aktivní. Demnogonisovi bylo jasné, že pokud bude portál používat ve stejném rozsahu, jako předtím, Bratrstvo by ho znovu našlo. Proto portál zmenšil do velikosti malé díry, skrz které do heimburgských stok vylézal hmyz, viry a mikroby. Ti po staletí šířili smrtící choroby po celém městě, ale i zbytku Venuše.

Harding tento portál po dlouhé době našel a otevřel ho do své původní velikosti – má 30 metrů v průměru a je uložen v místnosti o rozměrech 40x40x40 metrů. Portál je hlídán několika kacíři, kteří však nejsou příliš připraveni na boj a jsou proto snadno poraženi. Z portálu vyšli tři poslední přesouvaní vojáci, Požehnaní legionáři, a napadli žoldníky. Ovšem taktéž byli zabiti. Luc Baer podminoval zeď, ve které byl portál zapuštěn, a odpálil ji. Tím se portál definitivně uzavřel.

Žoldníci pak jdou do další místnosti s portálem, který je propojen s citadelou Algerotha. Tento portál vytvořil už Harding osobně – leží v přirozené jeskyni, 100 metrů dlouhé a 15 metrů široké. Tato jeskyně leží kilometr pod povrchem města, přímo pod elektrárnou, která je však nyní zničena. Portál se skládá ze dvou oltářů, vzdálených od sebe deset metrů. Oltáře jsou spojeny 20 metrů vysokým obloukem pulzující černé energie. U každého oltáře je dvacet mrtvol obětí. Portál je hlídán pouze pěti Nemrtvými legionáři, protože všechny jednotky byly už přesunuty. Tým legionáře likviduje a pak ničí jeden z oltářů. Portál se tak deaktivoval.

Tým se poté přesunul do místnosti se třetím portálem. Tento patří Semaiovy, který se rozhodl Hardingovi pomoci, protože i on chtěl vidět Heimburgskou katedrálu zničenou. Semai vyslal na pomoc Kalistonské vetřelce, aby sabotovali infrastrukturu města, a oddíly Kacířských legionářů, aby unášeli obyvatele města a prováděli teroristické útoky. Místnost má rozměry 30x10x3 metry a leží pod městskou nemocnicí. Vedou do ní celkem tři chodby, které jsou zaminované – jakmile někdo projde dovnitř, chodby se zasypou. Ovšem žoldníci si včas všimli náslapných detonátorů a obešli je. Portál je tvořen z kamenů položených do kruhu. Kameny jsou potřísněny krví třiceti obětovaných mužů. Uprostřed kruhu je pak černá lesklá substance, kluzká na dotek. Stačí však jen kameny rozházet a portál se zavře.

Čtvrtý portál taktéž patří Algerothovi a je jako jediný stále plně aktivní – každou minutu z něj vychází stovky legionářů. Místnost o rozměrech 25x50x10 metrů je postavena v základech jednoho z prvních venušských mrakodrapů, který však již dávno nestojí. Do místnosti vedou dva tunely a jedna šachta ve stropě. Kolem se válí čtyřicet mrtvol obětovaných lidí. Jejich krev vytvořila kruh v cementové podlaze, uprostřed kterého se objevil onen portál. Legionáři šplhají po žebříkách skrz šachtu přímo na povrch. V místnosti je přítomen Nefarit, který dohlíží nad přesunem. Žoldníci nezasahují – vědí, že nemají sebemenší šanci. Pokračují tedy dál v cestě.

Žoldníci přichází do první z menších místností, která funguje jako nástupní zóna. Zabírá asi jeden kilometr čtvereční a je zaplněná mnoha legionáři, včetně dvou Razidů a velícího Nefarita. Ten hlídá hlavní mapu kanalizace a města. Žoldníci do mapy nenápadně nahlíží a zjišťují, že sedmá místnost je přímo pod katedrálou. Mapu však nemohou ukrást, protože by Nefarit získal podezření, že je tu nějaký vetřelec. Proto tedy tým odchází pryč.

Ve druhé místnosti je skladiště zbraní a munice. Vede sem pět chodeb a stěny i strop jsou ze silné vrstvy kovu. Většina zásob je vybraná, ale přesto je tu dost munice, výbušnin a zbraní pro tři oddíly. Jsou to ukradené zbraně Kapitoly a dalších korporací, včetně Kybertroniku. Místnost hlídá pět kacířů z nichž dva jsou zraněni. Tým tedy zahajuje útok a kacíře snadno zabíjí. Žoldnéři si doplňují tenčící se zásoby munice a pokračují v další cestě.

Ve třetí místnosti je velitelství celého útoku na Heimbürg. Vede sem pět vchodů a místnost je zpevněná betonem. Všude kolem jsou komunikační systémy – lidské i nekrotechnické. Je tu přítomen Nefarit a mnoho Centurionů a legionářů. Na stole je hlavní taktická mapa, na které je vyznačen postup jednotek Černé legie i lidstva. Žoldnéři mapu opět nenápadně pozorují a vidí, že největší koncentrace sil je okolo letecké základny Bratrstva, na okraji města. Na mapě je také vyznačen demoliční oddíl blízko katedrály, který však zatím nemá žádné rozkazy.

Čtvrtá místnost je vybudována přímo pod městskou radiovou vysílací věží, která je tvrdě bráněna Černou legií – a zrovna nyní napadena oddíly Husarů. V místnosti o rozměrech 10x15 metrů je rušička radiokomunikace. Ve stropě je díra, která vede až k základům vysílací věže a skrze tuto díru jsou vedeny kabely. Černá legie očividně používá věž k vysílání rušícího signálu, takže Bratrstvo a Bauhausu znemožňuje jakoukoliv komunikaci. V místnosti je několik obslužných techniků, kteří jsou slabě vyzbrojeni. Tým na ně útočí a lehce je likviduje. Poté Baer umístil výbušniny a celou místnost tak zničil. Radiové rušení bylo ukončeno a Husaři už neměli žádný důvod pokračovat v útoku – a tak se odsunuli na jiná bojiště.

Pátá místnost je podlouhlá, 25x4 metry – je to de facto tunel z obou stran uzavřený kovovými dveřmi. Tým proniká dovnitř a nachází zde kosti a zbytky oblečení od asi stovky lidí. Kromě toho tu nachází další věc: kovovou krabici velikosti rakve, ke které jsou připojeny kabely a trubice nekrotechnologie. Je tu nádrž na jakousi modrou protoplazmovou tekutinu. Krabice je pokryta symboly Černé symetrie a je umazaná od krve. Žoldnéři zjišťují, že rakev není zamčená a tak víko otevírají. Ovšem uvnitř nic není. John McCoomb, který má jisté vědomosti o Černé legii od svých přátel z Bratrstva, vysvětluje, že by se mohlo jednat o udržovací komoru pro nějakou nehmotnou bytost, nějakého protoplazmového démona nebo ducha.

Tým pokračuje dál a přichází do šesté místnosti. Je to další nástupní zóna Černé legie, ovšem žádný legionář tu není. Všude kolem se válí mrtvolky legionářů, takže je jasné, že tu nedávno došlo k boji. Tým je náhle obklíčen skupinkou ozbrojených mužů a ihned dochází ke střelbě. Žoldnéři se kryjí a opětuji palbu. Pak ale kdosi vydává rozkaz, aby byla střelba ukončena.

Žoldnéři se setkávají s Williamem McKinneym, vůdcem Ztraceného batalionu. Ztracený batalion je skupina bezdomovců, vysloužilých vojáků a žoldnéřů, která žije v ulicích a stokách Heimbürgu. Není to sice armáda, ale spíše organizace chránící společné zájmy těchto lidí – hledá potravu, příbytek a brání se před pouličními gangy. Ztracený batalion byl první, který si uvědomil co se děje, když Černá legie napadla kanalizaci. Jeho členové byli vyhnáni na povrch, ale nyní se rozhodli vybojovat svůj domov zpět.

Shromáždili přibližně 1000 mužů, vyzbrojili se ukořistěnými zbraněmi Černé legie a vtrhli do podzemí. Zde došlo k boji a Ztracený batalion zvítězil. V boji ovšem přišel o polovinu svých mužů. Batalion nyní zatarasil tunely na povrch, aby zabránil Černé legii v návratu. William vysvětluje, že jeho muži zahájili palbu, protože nedokázali žoldnéře odlišit od Černých legionářů, kvůli jejich převlekům. McKinney býval vojákem Imperiálu. Kdysi dávno v boji přišel o ruku a jeho nadřízení ho ještě k tomu obvinili ze zbabělosti a vyloučili ho z armády. McKinney zná Hardinga, sleduje ho už delší dobu – prý se poslední dobou zdržuje ve stokách poblíž katedrály.

McKinney chce pomoci – dává žoldnéřům mapu města a stok, kterou získal od mrtvého Nefarita. Ukazuje, že Černá legie se soustředila okolo letecké základny Bratrstva, ale že je tu další malá přistávací plocha, která není zanesena na mapách. Je tam prý několik vojáků Černé legie – podle McKinneyho je to nouzový plán, poslední úniková cesta pro Hardinga, kdyby útok na Heimbürg nevyšel.

Tým pokračuje do sedmé místnosti, která se nachází přímo pod katedrálou. Po několik měsíců tu Harding vykopával staré kanalizace, které byly starší než samotná katedrála. Maskoval to jako archeologickou operaci Kapitoly. Bratrstvo kdysi dávno zatarasilo všechny tunely vedoucí pod katedrálou, ale na jeden jediný zapomnělo – to je ten, který Harding použil k průniku do této místnosti. Žoldnéři touto stejnou cestou nenápadně pronikají dovnitř. Jsou tu tři pětičlenné demoliční týmy Černé legie, které na strop místnosti o rozměrech 100x100x3 metry připoutávají velké množství náloží. Harding už nemá své nejničivější bomby (které chtěl použít ke zničení katedrály poprvé), takže musí použít tuny menších bomb. Detonátor je založen na Černé symetrii, takže bomby odpálí silněji – výbuch bude mít sílu pěti megatun. Odpočet je nastaven na 15 minut, ovšem dosud stále neaktivní.

Žoldníci si myslí, že o nich legionáři neví – ovšem neví o přítomnosti něčeho mnohem nebezpečnějšího. Ve stínech místnosti se skrývá démon, kterého Harding osobně vyvolal po svém návratu z Pyramidy. Tento démon je Temný zplozenec – neforemná bytost čisté Temnoty, která na sebe bere podobu tvora s mnoha chapadly. Zplozenec žoldníře ihned napadá a ti opětují palbu; ovšem zjišťují, že démon je proti tomu imunní. Střelba vyprovokovala demoliční týmy – zanechaly své práce, tasily pistole a také začaly střílet.

McCoomb zjistil, že na Zplozence má efekt jen světlo o vysoké intenzitě nebo oheň. Žoldníci tedy na temný mrak chapadel zaměřují své svítilny, hází na něj světlice a oslepující granáty. Temný zplozenec postupně ztrácí sílu a snaží se utéci zpět do tmavých částí místnosti. Nakonec je však udolán a rozplývá se.

Poté je snadno eliminován tým demoličnicků. Každý z nich měl u sebe vysílačku, kterou byl propojen s Hardingem. Žoldníci tedy navazují spojení s Hardingem. Ten je překvapen tím, koho slyší a poprvé za celou dlouhou dobu je velmi rozzuřen, slibuje žoldníkům hrůznou smrt. Poté se však, v záchvatu bezmocnosti, uklidňuje a nabízí jim cokoliv za to, když bomby odpálí. Žoldníci to samozřejmě neudělají a tak Harding chce kontaktovat Černou legii, ale zjišťuje, že všechny její podzemní místnosti jsou dobyté Ztraceným batalionem.

Žoldníci moc dobře vědí, že Harding je zřejmě na cestě na ono nouzové přistávací pole pro soukromá letadla. Spěchají tedy ke trojkolkám, které tu po Černé legii zbyly, a odjíždí na nich plnou rychlostí k přistávacímu poli. Ztracený batalion jde na pomoc, protože tam bude muset být někdo, kdo se postará o četné jednotky Černé legie. K této armádě se přidává i Swannová, které se podařilo najít a sjednotit všechny zbylé Stínové Sentinely.

Armáda pěti set vojáků Ztraceného batalionu, podporovaná Stínovými Sentinelami a vedená žoldněřským týmem, doráží na přistávací plochu právě včas. Harding sem stáhnul všechny přeživší jednotky Černé legie z města. Dochází k velké bitvě, která je známa jako Hardingova poslední bitva.

Zatímco všichni bojují, Harding připravuje k odletu své malé ukradené letadlo. Má všechna potřebná povolení, takže může v klidu odletět, aniž by se bál sestřelení. Hyena Hollister vidí, co se snaží Harding udělat, a tak se vyzbrojuje raketometem ARG-17 od padlého vojáka a vystřeluje několik raket na ono letadlo. Letadlo je zničeno a Harding je nucen zůstat tady až do konce.

Harding je obklíčen svými bývalými spolupracovníky a nucen bojovat. Nejprve po nich střílí brokovnicí M516D, ale poté mu dochází munice, takže je na řadě boj zblízka. Harding je posílen kouzly Černé symetrie, takže se může dobře postavit všem šesti žoldněřům najednou. Všichni bojují, jak nejlépe mohou – žoldníci se vyzbrojili mačetami, Harding bojuje holýma rukama – a svojí magií.

Souboj s Hardingem je dlouhý a namáhavý. Harding je však natolik přesvědčen o svém vítězství, že podceňuje sílu svých soupeřů. V jedné nestřežené chvíli se však na Hardinga vrhne všech šest žoldněřů najednou, s napřaženými mačetami. V příštím okamžiku je do Hardingova hrudníku ze všech stran zabodnuto šest mačet. Zražený Harding padá na kolena a z úst mu teče krev. Chvilí zůstává ve strnulé poloze, ale pak padá na zem. Jeho mrtvé tělo začalo zářit černým světlem, a chvíli nato ho opustil temný duch. Duch chvíli kroužil okolo, ale poté se rozplynul.

Jakmile Černí legionáři viděli, že jejich vůdce je mrtev, začali utíkat pryč, ovšem jednotky Bauhausu a Bratrstva je všechny dopadly a zničily. Randall Harding, zřejmě největší kacíř všech dob, byl definitivně zničen. Černá legie upustila od svého záměru dobýt Hrobku Druhé pečeti v Pyramidě a stáhla své jednotky zpět do hluboké džungle. Městu Heimburg bude trvat dlouhé roky, než se z války ve svých vlastních ulicích zotaví.

Bauhauští Vévodové Elektoři rezignovali na své funkce, aby se tak svým poddaným omluvili za masakr, který nedokázali včas zastavit. Na jejich místo nastoupili noví Vévodové Elektoři z rodů, které osobně vybral heimburgský Biskup – Von Heimburgů, Heissů, Boschů a Habsburgů. Ti slíbili, že na svých postech zůstanou tak dlouho, dokud se Heimburg neopraví. Pak vrátí vládu zpět původním rodům.

Christine Swannová opustila řady Kapitoly a stala se velitelkou obnovených Stínových Sentinelů.

William McKinney dostal oficiální uznání od Bauhausu a Imperiál mu nabídl členství ve své armádě. McKinney však odmítl a vrátil se ke svému Ztracenému batalionu, ze kterého se stala velká uznávaná armáda.

Louis Alfieri, Robert Devore, Luc Baer, Hyena Hollister, John McCoomb a Hank Shearer se stali slavnými hrdiny. Odmítli však nabízené odměny, vrátili se zpět ke své profesi žoldněřů a vydali se každý svou cestou.